

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

26 januari 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

ACTUALITEITSDEBAT FINANCIERING ZORGVERZEKERING

RESOLUTIE VOORSTELLEN EN ALGEMENE AANBEVELINGEN UIT JAARVERSLAG 2003 VAN DE
VLAAMSE OMBUDSDIENST – STEMMING

RESOLUTIES PROJECT ONTWIKKELINGSSCHETS 2010 SCHELDE-ESTUARIUM EN BESLISSING
VLAAMSE REGERING – STEMMINGEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMING

ACTUALITEITSMOTIE – STEMMING

Inhoud

Nr. 19

Woensdag 26 januari 2005
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stand van zaken met betrekking tot de milieubeleidsovereenkomst landbouw en de mestverwerkingsplicht	1
Actuele vraag van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van België op de Milieuduurzaamheidsindex 2005 en de inspanningen op het vlak van klimaatbeleid in Vlaanderen	2
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de recente uitspraken van de federale premier inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde	4
Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het promoten van ondernemerschap bij scholieren en studenten	
Actuele vraag van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de score van Vlaanderen in de Global Entrepreneurship Monitor-enquête	7
Actuele vraag van de heer Jef Tavernier tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister om een jaarlijkse grote solidariteitsactie voor het Zuiden te houden	9
Actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering	11
Sprekers: mevrouw Mieke Vogels, minister Dirk Van Mechelen, de dames Monica Van Kerrebroeck en Patricia Ceysens, de heren Steve Stevaert, Filip Dewinter en Ludwig Caluwé, mevrouw Patricia Ceysens, minister Inge Vervotte, de heren Joris Van Hauthem en Eric Van Rompuy en mevrouw Helga Stevens	
Actualiteitsmotie	
Indiening	29
Voorstel van resolutie van de heer Norbert De Batselier, de dames Joke Schauvliege en Marleen Vanderpoorten en de heren Jan Peumans en Jos Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst – 134 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	29

Voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	31
Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 138 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming Spreker: de heer Frans Wymeersch	32
Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 13 januari 2005 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het mogelijk afsluiten van een cultureel akkoord met de Franse Gemeenschapsregering – 164 (2004-2005) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers: de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Kris Van Dijck, Sven Gatz en Steven Vanackere	38
Actualiteitsmotie van mevrouw Vogels tot besluit van het op 26 januari 2005 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering – 178 (2004-2005) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers: de heren Jos Stassen en Ludwig Caluwé	40
Regeling van de werkzaamheden	42

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.22 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Steve Stevaert, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerbroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie,

Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jacky Maes, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Flor Koninckx, Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Rudi Daems, Jan Loones: ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Bart De Wever, Christian Van Eyken, Karim Van Overmeire.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stand van zaken met betrekking tot de milieubeleidsovereenkomst landbouw en de mestverwerkingsplicht

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Callens tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stand van zaken met betrekking tot de milieubeleidsovereenkomst landbouw en de mestverwerkingsplicht.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, onlangs hebben we in een belangrijke krant kunnen lezen dat de veehouders, in het bijzonder de varkens- en de rundveehouders, zich ernstige vragen stellen over hun toekomst en over de zware boetes die ze zouden kunnen oplopen.

Callens

Deze boetes houden rechtstreeks verband met het op 3 december 2003 goedgekeurde decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen. Volgens dit decreet zouden de zware verplichtingen die de landbouwers door het MAP 2 zijn opgelegd stelselmatig dalen indien op 1 januari 2005, op 1 januari 2006 of op 1 januari 2007 een milieubeleidsvereenkomst zou worden afgesloten.

Op 1 januari 2005 is dit alvast niet gebeurd. Indien de doelstellingen inzake mestverwerking niet worden gehaald, zou het ontbreken van een milieubeleidsvereenkomst tot hoge boetes voor de betrokken landbouwers kunnen leiden.

Mijnheer de minister, zijn er al gesprekken over de milieubeleidsvereenkomst met de sector gevoerd? Wat is de stand van zaken? U hebt de herziening van het MAP 2 en de onderhandelingen over het MAP 3 aangevat. Zou het MAP 3 een oplossing kunnen bieden? De landbouwers zouden niet mogen worden beboet voor bepaalde zaken die de sector of wijzelf niet hebben gerealiseerd. Wat wilt u doen aan de boetes waarmee de sector momenteel wordt bedreigd?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, er is inderdaad contact met de landbouworganisaties om een en ander nader te bekijken. Mijnheer Callens, we ondernemen ook actie voor het vereenvoudigen en het vergroten van de transparantie van een nieuw Mestactieplan.

Inzake de boetes moeten we een onderscheid maken. Normaal zou op 1 januari 2005 een milieubeleidsvereenkomst inzake mestverwerking worden afgesloten. Dit is jammer genoeg niet gebeurd. Mijnheer Callens, u en ik hebben kunnen vaststellen dat tijdens de discussie met de Mestbank en de landbouworganisaties werd gesteld dat binnen het huidige MAP 2 te weinig ruimte is om een beleidsvereenkomst af te sluiten.

Mijnheer Callens, u hebt ook verwezen naar de te leveren inspanningen – 1 miljoen kilogram fosfaat en 1 miljoen kilogram stikstof – inzake de verwerkingscapaciteit. Dit resultaat is niet bereikt door

de landbouwsector. We moeten nu alles inzetten op een vereenvoudiging van het MAP, waarbij ook de problematiek van de boetes aan bod zal komen.

In het regeerakkoord staat dat niet kan worden getornd aan de Europese doelstellingen. In de commissie voor Leefmilieu heb ik benadrukt dat ik voor het zomerreces een voorstel zal indienen, en ik hoop dat tegen het einde van het jaar hier een MAP 3 wordt goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, ik hoop dat dit waarheid wordt, en dat de sector binnenkort gerust kan slapen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van België op de Milieuduurzaamheidsindex 2005 en de inspanningen op het vlak van klimaatbeleid in Vlaanderen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van België op de Milieuduurzaamheidsindex 2005 en de inspanningen op het vlak van klimaatbeleid in Vlaanderen.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het wordt stilaan traditie, maar ook nu werd naar aanleiding van het Wereldeconomisch Forum een Milieuduurzaamheidsindex gepubliceerd. Deze index maakt een vergelijking tussen de landen en gaat na waar de verschillende landen in de wereld staan op het vlak van milieubeleid.

Hoewel we de tekst van de duurzaamheidsindex nog niet hebben ontvangen, kunnen we uit persberichten afleiden dat ons land ook nu geen al te beste beurt maakt. We bekleden de honderd-twaalfde plaats op 146 landen. We bevinden ons

Martens

tussen Togo en Congo. Blijkbaar is geen enkele Europese lidstaat zo sterk vervuild als België.

Begin deze week werd een studie van gezaghebbende Britse, Amerikaanse en Australische onderzoekers gepubliceerd, waaruit blijkt dat het met de klimaatopwarming de verkeerde weg opgaat. De onderzoekers waarschuwen ervoor dat de opwarming van de aarde met meer dan 2 graden Celsius boven het pre-industriële niveau tot een complete klimaatontregeling zal leiden, met het afsmelten van de West-Antarctische ijskap en de ijskap van Groenland, de stijging van de zeespiegel en zelfs het mogelijk stilvallen van de golfstroom, wat bij ons voor een Siberisch klimaat zou zorgen.

De Britse premier Blair heeft naar aanleiding van de klimaatstudie op het Wereldeconomisch Forum aangekondigd dat hij het voortouw wil nemen voor een wereldwijde aanpak van het klimaatvraagstuk. Premier Blair wil een veel drastischer reductie van broeikasgassen dan afgesproken in Kyoto.

Mijnheer de minister, bent u het met mij eens dat de opwarming van de aarde met meer dan 2 graden Celsius ontoelaatbaar is, en dat we er alles aan moeten doen om een opwarming boven dat niveau te vermijden? Wilt u dit als uitgangspunt gebruiken voor een wereldwijde strategie voor het terugdringen van broeikasgassen?

Hebt u de milieuduurzaamheidsindex, het rapport dat in Davos zal worden voorgesteld, al kunnen inkijken? Wilt u daar de nodige conclusies aan koppelen? Welke maatregelen plant u om het Vlaams milieubeleid desnoods bij te sturen zodat we tegen de volgende keer wat hoger op de ladder kunnen klimmen?

Mijnheer de minister, als we ons steentje willen bijdragen in het leefbaar houden van deze planeet, moeten we absoluut ingaan op de uitnodiging van Tony Blair en veel drastischer werk maken van het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen. Bent u bereid om in het Vlaams klimaatbeleid eenzelfde ambitie aan de dag te leggen als onze buurlanden en de uitstoot van broeikasgassen in dezelfde mate te dringen in de post-2012 periode?

De heer Blair houdt niet alleen grote sier op internationale podia, maar veegt ook voor de eigen deur.

De 'Energy White Paper', het energiebeleidsplan van het Verenigd Koninkrijk, houdt een reductie in van 60 procent van de broeikasgasuitstoot tegen 2005, terwijl de kerncentrales nagenoeg allemaal worden gesloten. Ik meen dat de heer Blair leiderschap vertoont en aantoonbaar dat het wel degelijk mogelijk is om zeer drastische stappen te zetten om deze planeet leefbaar te houden. Mijnheer de minister, bent u bereid in zijn voetsporen te treden en eenzelfde ambitie aan de dag te leggen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Martens, ik heb wat cijfers meegebracht. Wat de milieuduurzaamheidsindex betreft, heb ik naar aanleiding van een andere vraag al de gelegenheid gehad te waarschuwen voor de interpretatie en de accuraatheid van deze index. We stonden bijvoorbeeld in 2002 in de Environmental Sustainability Index, kortweg ESI, op de 125e plaats en bekleeden daar nu de 112e plaats. Dat is op zich een positieve evolutie.

Als we meer specifiek kijken naar de verschillende onderdelen, is in eerste instantie het probleem dat er in het verleden en mogelijk ook nu werd en wordt gewerkt met verouderde data. Als we wat meer actuele data gebruiken, schuiven we al onmiddellijk enkele plaatsen naar voren. Ik kan dit illustreren met de cijfers over de waterkwaliteit. We staan nu op de 93e plaats, terwijl we in 2002 op de 141e plaats stonden.

Ook het interpreteren van die index moet met enige zorg gebeuren. Het gaat om een geaggregeerde index die bestaat uit vijf componenten. Wat betreft de componenten vermindering van de menselijke kwetsbaarheid, sociale en institutionele capaciteit en meer algemeen het rentmeesterschap, scoort België middelmatig tot relatief goed. België scoort laag op de kwaliteit van de milieucomponenten en de milieudruk, en bekleedt daar respectievelijk de 143e en 145e plaats.

Bij het deel van de milieucomponenten, zijn er vijf deelindexen. Wat betreft de luchtkwaliteit staan we op de 41e plaats, voor biodiversiteit op de 114e plaats en voor waterkwaliteit op de 144e plaats.

Er is dus heel wat nuance aan te brengen bij de interpretatie en het gebruik van de milieu-indexen in het beleid. Voor de interpretatie van het cijfer-

Peeters

materiaal wijs ik er uitdrukkelijk op dat de auteurs aanhalen dat de scores van Finland, Noorwegen en Zweden te danken zijn aan de aanwezigheid van natuurlijke rijkdommen, gecombineerd met een geringe bevolkingsdichtheid en een goed milieubeheer. Belangrijk is te onderstrepen dat België wat betreft milieubeheer op de 7e plaats staat.

In de commissie is al aan bod gekomen dat Vlaanderen met een aantal elementen rekening moet zoals een hoge bevolkings- en mobiliteitsdichtheid waar de auteurs overigens zelf naar verwijzen. Dat noopt ons ertoe de hangende problemen daadwerkelijk en efficiënt aan te pakken. Dat is aan bod gekomen tijdens de discussie over de beleidsnota. We moeten ervoor zorgen dat we resultaten boeken op het terrein. We moeten inderdaad grotere inspanningen leveren om, daar waar we achterop hinken, in de rangschikking te stijgen. De beleidsnota reikt daartoe de nodige invalshoeken en instrumenten aan.

Uw laatste vraag kwam ook al aan bod op 8 oktober en 7 december 2004. Dan gaat het over de problematiek van de 2 graden Celsius. Met het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2004-2005 en de voortgangsrapporten moeten we dit zeer goed volgen. Uiteraard moeten we met het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012 bijkomende inspanningen leveren. Het is natuurlijk niet aan één minister om dit beleid voort positief te ontwikkelen. Hier moeten heel wat andere domeinen bij betrokken worden, zoals de domeinen van economie, mobiliteit, ruimtelijke ordening, gebouwen, energie en leefmilieu, als we vooruitgang willen boeken in de kwaliteit van het klimaat.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik had misschien beter de vraag gesteld aan de minister-president, want het klopt dat alle beleidsdomeinen meer dan hun steentje moeten bijdragen tot het drastisch terugdringen van de broeikasgassenuitstoot. In het Verenigd Koninkrijk is het ook de premier, de heer Blair, die de strijd tegen de drastische opwarming van de aarde aanvoert.

Het is goed om weten dat we vooruitgang boeken in deze rangschikking en dat we inzake milieubeheer een zeer goede positie bekleden. Toch blijf ik ongerust over het feit dat we inzake milieudruk en -kwaliteit achterop blijven hinken. Dat is immers wat telt. Dat is wat mensen ziek maakt en natuurwaarden verloren doet gaan.

Ik wil u dus vragen meer resultaten voor te leggen. U moet het milieubeleid zo bijsturen dat we de volgende jaren kunnen stijgen in deze rangschikking van de milieuduurzaamheidsindex.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de recente uitspraken van de federale premier inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de recente uitspraken van de federale premier inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, er zijn zo van die dagen dat men blij is niet tot de gestelde lichamen te behoren. Wij behoren daar niet toe, maar dat stoort ons helemaal niet.

Wij waren dus niet aanwezig op de receptie voor de gestelde lichamen. U behoort daar wel toe, maar u was er al evenmin. U was blijkbaar aan het fietsen, zo heb ik gelezen. Laten we het houden op een strategische afwezigheid, als ik het zo mag noemen.

Wie daar wel was, was uw partijvoorzitter, die brave mijnheer Vandeurzen. 's Avonds zagen we

Van Hauthem

hem in het journaal van 7 uur als een bedremmelde, berispte schooljongen staan, die het allemaal niet begreep. Hij was immers uitgenodigd door de koning en, daar hij een beleefd man is, was hij aanwezig uit respect voor de koning, maar hij kreeg klappen van allerlei zijden, van de federale premier en van de monarchie zelf. Dat is immers wat er is gebeurd, mijnheer de minister-president.

Alle gekheid op een stokje, ik vind het hoe dan ook onaanvaardbaar dat de federale premier van die gelegenheid gebruik heeft gemaakt om andere partijen – ook de mijne, maar dat stoort ons niet – in een delicaat dossier als Brussel-Halle-Vilvoorde de levieten te lezen, dan nadien nog gesteund door de vorst zelf. Over dat laatste bestaat immers ook geen onduidelijkheid.

Dat is niet ongewoon. Het is een soort poppenkast: als de francofone belangen op het spel staan, dan wordt de vorst als een janklaassen tevoorschijn getoverd om te zeggen dat het nu eens afgelopen moet zijn, dat iedereen die de Vlaamse eisen steunt extremistisch is en dat we tegen het extremisme en voor de dialoog moeten zijn. Mijnheer de minister-president, die manier van doen van de premier, daarin gesteund door de monarchie, is op zich al onaanvaardbaar.

De premier heeft echter ook kleur bekend in het debat. Hij zei dat het via de interministeriële conferentie moet gaan. Daar moet de oplossing worden gevonden. In het parlement moet de behandeling van de splitsingsvoorstellen getemporeerd worden. Dat is een heel duidelijke boodschap, waarmee hij aan de Vlaamse meerderheidspartijen, en in feite op federaal niveau ook aan CD&V, zegt dat het voorlopig afgelopen is in het parlement.

Dat staat haaks op wat u hier altijd hebt verkondigd. U hebt altijd gezegd de interministeriële conferentie een kans te willen geven op twee voorwaarden, namelijk dat het niet om een vertragsmanoeuvre zou gaan, en dat er geen zaken besproken, bedisseld of beslist zouden worden die ingaan tegen het Vlaams regeerakkoord. Althans daarmee denk ik correct het standpunt samen te vatten dat u altijd verdedigd hebt, ook al zijn we het er niet mee eens.

Mijnheer de minister-president, u moet toegeven dat wat premier Verhofstadt gisteren heeft gezegd,

daar lijnrecht tegen ingaat. Hij komt daarmee tegemoet aan de wensen van de Franstalige partijen MR en PS, die in het weekend alle afspraken van vorige week in de kamercommissie voor Binnenlandse Zaken gewoon hebben opgeblazen. Ze willen geen parlementaire behandeling, en alles moet naar de interministeriële conferentie, die niet zal plaatsgrijpen voor de krokusvakantie.

Ik kan aannemen dat er politiek gesproken wat rek zit op de term 'onverwijld', maar de rek is er intussen allang uit. Hoe lang blijft u nog uitstel dulden, wetend dat de werkgroep zelfs nog niet bijeengekomen is? De heer Verhofstadt pleit voor een temporisering, terwijl er al een arrest van het Arbitragehof is sinds het voorjaar van 2003. We zijn intussen twee jaar verder, en nu vraagt mijnheer om een beetje te temporiseren, en nodigt hij u uit naar die werkgroep om de zaken te vertragen, en om in een groter geheel te kunnen sjacheren en marchanderen.

Mijnheer de minister-president, wat is uw strategie nog? We hebben u altijd gewaarschuwd niet mee te lopen in de strategie van de heer Verhofstadt. U hebt het toch gedaan, en nu staat u voor een muur en voor een verdeelde meerderheid in uw eigen coalitie en in de Vlaamse Regering. Het is immers duidelijk dat de VLD en de sp·a niet meer meewillen. Ze willen het niet meer onverwijld doen, ze willen er niets voor op het spel zetten, en ze spelen het spel van de federale regering mee. Uw coalitie is dus hopeloos verdeeld.

Wat is uw mening over de wijze waarop premier Verhofstadt de nieuwjaarsreceptie voor de gestelde lichamen en de vorst misbruikt heeft om partijpolitieke spelletjes te spelen? Hoe zit het nu met de eensgezindheid in de Vlaamse Regering? Gaat de regering of uw partij nog naar die werkgroep? Als het nog wordt uitgesteld tot na de krokusvakantie, dan is de geloofwaardigheid van de Vlaamse Regering in het algemeen en van uw partij in het bijzonder helemaal naar de knoppen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's zoals gezegd, wordt dit een wekelijks feuilleton. Mijnheer Van Hauthem, we hebben iedere week ongeveer op dit

Leterme

uur een afspraak. Als dit 'onverwijld' voortduurt, dan zullen we elkaar nog vaak ontmoeten.

Persoonlijk vond ik wat gisteren gebeurd is, niet opportuun in de gegeven omstandigheden, ook gezien de gebruikte stijl en taal. De Vlaamse Regering voelt zich echter niet geïviseerd door de uitspraken van de eerste minister.

Ten gronde onthoud ik dat de federale regering uitstel vraagt voor het bepalen van een eensgezind standpunt van de federale meerderheid over de voorliggende wetsvoorstellen. Ik heb al gezegd dat we bereid zijn ruimte te laten voor een overlegde oplossing. Het is namelijk onze bedoeling de splitsing echt te realiseren, terwijl er zich omstandigheden kunnen voordoen waarin het afdwingen van de splitsing alleen maar leidt tot het niet bereiken ervan.

Op 13 oktober, op 17 november, op 22 december, op 12 januari en vorige week, op 19 januari, heb ik u namens de Vlaamse Regering verteld onder welke voorwaarden wij aan de interministeriële conferentie konden deelnemen om te komen tot een overlegde oplossing die door de federale eerste minister wordt betracht. Ik herhaal de voorwaarden. Ten eerste mogen de werkzaamheden van de interministeriële conferentie niet louter verdragend of stilleggend werken op de parlementaire procedure ter afhandeling van het wetsvoorstel van de Vlaamse partijen. Ten tweede wilden we in de interministeriële conferentie reageren op voorstellen bij een aantal concrete dossiers die men blijkbaar wenst te behandelen. Ten derde kan er voor ons geen sprake van zijn om in de interministeriële conferentie te spreken over voorstellen die indruisen tegen de bepalingen van het Vlaams regeerakkoord.

Het Vlaams regeerakkoord werd tot nu toe perfect en correct uitgevoerd. Voor de volledigheid geef ik u nog deze informatie mee: sinds gisteren of eergisteren zijn we in het bezit van het advies van de Raad van State op de amendementen die naar aanleiding van het vorige advies van de Raad van State werden geschreven en ingediend. Er moet onder meer nog een technisch amendement worden ingediend ter verbetering van één van de amendementen die enkele weken geleden naar aanleiding van het advies van de Raad van State werden ingediend door de Vlaamse partijen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u stelt dat u de wijze waarop de premier dit dossier gisteren heeft aangekaart, een beetje betreurt. U vertelt er echter onmiddellijk bij dat u zich niet geïviseerd voelt. Ik vraag me af wie zich dan wel geïviseerd kan voelen. Over wie heeft de premier het dan wanneer hij het heeft over degenen die alles er willen doorjagen en zo de zaak blokkeren? Wij zitten niet mee aan tafel. Het ging wel degelijk over uw partij en met name over de heren Van Rompuy en Van den Brande die in het weekend hebben verklaard dat er een ernstig politiek probleem ontstaat als er half februari geen oplossing of doorbraak is.

Mijnheer de minister-president, u stelt dat het Vlaams regeerakkoord tot op heden correct werd uitgevoerd. Ik zou u wel willen geloven, maar dat klopt gewoonweg niet. U hebt zelf ooit gezegd dat er iets moest gebeuren voor het einde van het jaar om een geloofwaardigheidsprobleem ten opzichte van de Vlaamse burgermeesters te vermijden. Nu vertelt u dat u de federale regering nog wat meer tijd wilt geven. U wilt haar nog twee of drie weken tijd geven, maar om wat te doen?

Wat ik in de evolutie van dit dossier nog altijd mis, is een klaar en duidelijk standpunt over de strategie en timing van de Vlaamse Regering. Dat krijgen we nooit, want laten we eerlijk zijn: u bent intern verdeeld. We zullen deze namiddag in de Kamer wel zien hoe eensgezind het Vlaams front is. U hebt evenmin gereageerd op de woordbreuk van de Franstalige partijen inzake de parlementaire behandeling.

Blijkbaar blijft u naar de werkgroep gaan waarover u zegt dat die niet verdragend mag werken. De werkgroep werkt echter wel verdragend: de aankondiging heeft lang geduurd, de samenstelling ook, er is nog geen agenda en de werkgroep is nog niet bijeengekomen. Als dat niet verdragend is, dan weet ik het niet meer. Op die manier kunt u niet meer verder.

Misschien zult u een probleem krijgen met uw kartelpartner. Dat is echter uw probleem, niet het onze. U kunt het echter niet maken om om de zoveel tijd op de tribune te komen vertellen dat het Vlaams regeerakkoord terzake correct werd uitge-

Van Hauthem

voerd. Hoeveel rek zit er nog in de term ‘onverwijd’? Voor u is de rek blijkbaar oneindig, voor ons is de rek er al lang uit. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, ik wil aan mijn antwoord toevoegen dat ik ontroerd ben door de bezorgdheid van het Vlaams Belang over de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, zeker omdat die fractie tegen dat akkoord heeft gestemd.

Ik heb als reactie op elk van uw vragen altijd het standpunt van de Vlaamse Regering uiteengezet. Ik heb het zopas herhaald en daarbij heb ik verwezen naar de vele voorgaande antwoorden over dit thema die teruggaan tot in oktober. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Joris Van Hauthem: U verwijst altijd naar hetzelfde. U geeft altijd hetzelfde antwoord. U doet alsof er op het terrein geen evolutie is, alsof de Franstaligen in de federale regering niet evolueren, alsof er niets gebeurt. Als u naar de werkgroep gaat, is het niet meer als lid van de Vlaamse Regering, maar als partijlid, zo heb ik begrepen. Dat is al een verandering. U treedt niet meer op als Vlaamse Regering maar als individuele partij. De verdeeldheid was er al van bij het begin en komt vandaag weer tot uiting.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het promoten van ondernemerschap bij scholieren en studenten

Actuele vraag van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de score van Vlaanderen in de Global Entrepreneurship Monitor-enquête

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Van den Heuvel tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het promoten van ondernemerschap bij scholieren en studenten, en van de heer Peumans tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de score van Vlaanderen in de Global Entrepreneurship Monitor-enquête.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dames en heren, het aantal starters ligt niet erg hoog in Vlaanderen. De jongste dagen kregen we daarover recente cijfers. Vanmorgen las ik in de krant dat de positieve nationale statistieken van de afgelopen jaren stoelen op statistische hervormingen, namelijk de start van de kruispuntenbank.

De Global Monitor, een geharmoniseerde Europese studie, toont aan dat het aantal starters in Vlaanderen heel laag ligt, op Slovenië na het laagst in Europa. Verder zien we dat de trend neerwaarts gericht is. De Vlaamse Regering heeft in de voorbije jaren geprobeerd om die trend om te buigen: via starterscheques, via durf-na-adviescheques, via het risico- en het durfkapitaal. Minister Moerman heeft in de afgelopen weken nog verder gewerkt aan de ARKimedefondsen. Dat zit goed. Jonge starters aanmoedigen en hun kansen optimaliseren vormt één pijler van het succes van het Vlaams ondernemerschap.

Een tweede pijler bestaat erin het aantal potentiële ondernemers omhoog te halen. Daarin kan het

Van den Heuvel

onderwijs een aanzienlijke rol spelen. Bent u daar ook van overtuigd, mijnheer de minister? Hoe zult u dat concreet invullen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, we zien de afgelopen dagen inderdaad merkwaardige cijfers verschijnen in de krant. Ik geef toe dat de commissie voor Economie zeer weinig samenkomt. Ik wil enkele cijfers uit de Global Entrepreneurship Monitor-enquête aanhalen.

Slechts 1,4 percent van de volwassen actieve bevolking richtte in 2004 een innovatief bedrijf op, tegen 1,6 in 2003. De algemene graad van ondernemingszin zakte van 3,9 naar 3,5 percent, waardoor België alleen nog wordt gevolgd door Slovenië.

Vandaag bleek dat de kruispuntenbank de oorzaak is van het stijgende aantal starters, misschien hebben we er zelfs minder gehad dan in de vorige jaren. Verder waren er nog bijna 8.000 faillissementen in 2004. Het ging vooral om eenmansbedrijven. Wallonië daarentegen geeft het tegenovergestelde beeld.

In het regeerakkoord staat duidelijk dat het een prioriteit is van deze regering om naast grote bedrijven ook starters en pré-starters te ondersteunen. Mevrouw de minister, u hebt gisteren een initiatief genomen inzake het ARKimesfonds.

Hoe wilt u die ontwikkelingen op korte termijn keren?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik zal het onderwijsaspect van deze actuele vragen behandelen. Het departement Onderwijs heeft zijn medewerking verleend aan een simulatiespel dat in samenwerking met de VRT werd gemaakt om leerlingen van de derde graad van het secundair onderwijs te laten kennismaken met de ondernemerswereld. Het spel komt erop neer dat de leerling aan zijn of haar computer een bedrijf kan opstarten, beheren en leiden. Dat creëert de mogelijkheid om risicoloos risico te

leren nemen, en de gevolgen van alternatieven uit te testen vooraleer dat in het echt moet.

Het spel moet een smaakmaker zijn, en een aanzet tot economische of vakoverschrijdende eindtermen. Het is zo opgevat dat het de leerling confronteert met een aantal economische, ecologische, sociale en ethische gebeurtenissen. Het spel is niet exclusief voor leerkrachten bedrijfsbeheer; alle leerkrachten kunnen ermee aan de slag. We hebben dit concreet leermiddel ter beschikking dankzij de samenwerking met de VRT.

In de vorige legislatuur is de aanzet gegeven tot de ontwikkeling van vakoverschrijdende eindtermen ondernemingszin. We zullen onderzoeken hoe we daar verder mee kunnen werken.

Ten slotte is ook het instrument 'mini-onderneming' heel succesvol. Heel wat scholen werken vandaag aan ondernemingszin via het organiseren van mini-ondernemingen. Ik zal dat ondersteunen en proberen verder te verspreiden door het als een goed praktijkvoorbeeld aan te halen.

De opleiding bedrijfsbeheer zullen we in overleg met andere opleidingverstrekkers bekijken. Deze ochtend had ik een werkvergadering met verantwoordelijke ambtenaren van Syntra Vlaanderen. We hadden het onder meer over de rol die Syntra kan spelen als regisseur bij het bevorderen van ondernemingszin in allerlei opleidingen en onderwijsvormen. Met de hulp van Syntra kunnen we daar nog een veel sterkere dynamiek ontwikkelen. We kunnen ook ideeën opdoen over de manier waarop we bedrijfsbeheer beleven in het onderwijs en vice versa.

Ik probeer daar op een praktische en pragmatische manier werk van te maken. Ondernemingszin in de goede betekenis van het woord is bijzonder belangrijk voor alle leerlingen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, via het Steunpunt Onderzoek en Ontwikkeling geven we middelen voor het onderzoek naar de GEM-indicatoren. In 2004 was dat 91.419 euro. Het is belangrijk dat we over die cijfers beschikken.

Moerman

Die GEM-indicator, die voor Vlaanderen om de 2 jaar wordt berekend, geeft aan dat in 2004 slecht 2,7 op 100 personen betrokken waren bij het zelf oprichten van een onderneming of als investeerder. In 2002 bedroeg dat aantal 2,6. Er is dus een lichte verbetering opgetreden.

De cijfers tonen echter ook aan dat we op Europees vlak niet zo goed scoren en dat er in Wallonië beter wordt gescoord. Vandaar dat mijn beleidsplan, alsook dat van mijn voorganger, bol staat van de initiatieven om het ondernemerschap te bevorderen. Deze initiatieven hebben wel degelijk zin en moeten dan ook worden voortgezet.

Voorts wil ik erop wijzen dat we de cijfers enigszins moeten relativeren ten opzichte van landen als Duitsland en Nederland. In België is al een groot deel van de actieve bevolking ondernemer, met name 11,9 procent. Dat percentage ligt hoger dan in Nederland en Duitsland. Hoe hoger het percentage, hoe moeilijker om nog vooruitgang te boeken.

In de cijfers wordt ook geen rekening gehouden met de opvolging in Vlaamse familiebedrijven. Deze familiebedrijven maken nochtans 55 procent van ons BNP uit.

Op het vlak van ondernemerschap kan er in Vlaanderen nog heel wat gebeuren. Minister Vandenbroucke heeft al gezegd wat er zal gebeuren op het vlak van onderwijs. Zo moeten leerlingen worden gestimuleerd en gesensibiliseerd voor het ondernemerschap, en concretisering daarvan is uiteraard onontbeerlijk. Een van de grootste hinderpalen op de weg naar het ondernemerschap is een gebrek aan financiering. We proberen daar iets aan te doen. Via de ARKimedees-regeling proberen we risicokapitaal te activeren voor de Vlaamse KMO's.

Het is de bedoeling de verschillende financieringsinstrumenten op elkaar af te stemmen en ervoor te zorgen dat er een adequaat financieringsinstrument voorhanden is voor elke levensfase binnen een onderneming. Dat gaat van de zogenaamde vriendenlening – de Vlaamse vertaling van de Nederlandse tante Agaath-lening – waarbij kapitaal ter beschikking kan worden gesteld van familie of een

vriend, over het Innovatiefonds dat het starten van innovatieve bedrijven moet bevorderen, over de businessangelnetwerken tot de ARKimedees-regeling. Deze regelingen gaan gepaard met een waarborgregeling die ik over 2 weken aan de regering hoop voor te leggen.

Al deze instrumenten moeten zorgen voor een adequate toegang tot risicokapitaal voor starters of groeiende ondernemingen. Veel KMO's hebben ambities maar kunnen die niet realiseren bij gebrek aan voldoende risicokapitaal. Vandaar dat in mijn beleidsplan en in het regeerakkoord zoveel belang wordt gehecht aan ondernemerschap. Het is een bron van welvaart en tewerkstelling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jef Tavernier tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister om een jaarlijkse grote solidariteitsactie voor het Zuiden te houden

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Tavernier tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister om een jaarlijkse grote solidariteitsactie voor het Zuiden te houden.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de afgelopen weken was er de succesvolle actie Tsunami 12-12. Het was hartverwarmend vast te stellen dat zoveel mensen zich hebben ingezet en dat er zoveel geld werd ingezameld. We kijken dan ook met enige dankbaarheid naar het resultaat. Vooral voor de mensen ter plaatse was het belangrijk te zien dat ze worden ondersteund.

Mijnheer de minister, toch kunnen we ons daarbij een aantal vragen stellen. Hoe komt het dat mensen nu plotseling, in een misschien emotionele bui, bereid zijn veel middelen ter beschikking te stellen? Waarom kan dat op andere momenten niet? Als het om ontwikkelings samenwerking gaat,

Tavernier

is het toch voor iedereen duidelijk dat noodhulp noodzakelijk is, maar dat structurele hulp, hulp op lange termijn, nieuwe handelsstructuren en structuren op het vlak van de wereldverhouding fundamenteelere oplossingen bieden.

We waren dan ook verwonderd toen u na die succesvolle actie zei dat ieder jaar zo'n evenement zou worden opgezet. Op het eerste gezicht klinkt dat sympathiek. Op zich is daar niet echt iets op tegen. Wel kunnen we ons daar een aantal vragen bij stellen. In dit geval ging het om noodhulp na een bepaalde ramp. Kan dat wel elk jaar worden herhaald? Moeten we niet overschakelen naar een meer structurele hulp en moeten we daar niet de nadruk op leggen?

De actie Tsunami 12-12 werd voor een deel ondersteund door organisaties die zich specifiek bezighouden met ontwikkelingssamenwerking en koepels die nu reeds jaarlijks belangrijke acties organiseren. Ze doen dat niet alleen om geld in te zamelen om projecten te steunen. Ze focussen ook sterk op sensibilisering. Zij voeren zowel individuele als gezamenlijke acties, bijvoorbeeld via 11.11.11. Nu komt er plots een concurrerend initiatief van de minister van Ontwikkelingssamenwerking. Dit zal ten koste gaan van hetgeen bestaat.

Mijnheer de minister, komt u hiermee niet in het vaarwater van die organisaties? Is dat wel de taak van een minister van Ontwikkelingssamenwerking? Moeten de bestaande acties die nu reeds jaarlijks worden gevoerd door tal van organisaties en vrijwilligers niet door u worden ondersteund?

Op het eerste gezicht is uw idee sympathiek. Toch moeten veeleer de organisaties en de vrijwilligers worden gesteund. We moeten de klemtoon leggen op structurele hulp. Noodhulp blijft natuurlijk noodzakelijk. We moeten hetgeen bestaat, steunen en de nadruk leggen op sensibilisering. De overheid en de bevoegde minister moeten er in de eerste plaats voor zorgen dat het budget substantieel verhoogt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank de vraag-

steller voor de waardering voor en de appreciatie van de actie Tsunami 12-12. Er was in Vlaanderen een ongeziene mobilisatie. De vertegenwoordiger van het Rode Kruis Vlaanderen had gelijk toen hij op het einde van de tv-show zei dat Vlaanderen geschiedenis had geschreven. Er is een recordbedrag ingezameld, maar dat is niet het belangrijkste. Het is veel belangrijker dat er een mobilisatie was van krachten, van heel Vlaanderen. Er is samengewerkt met ngo's, met alle media – wat heel uitzonderlijk is –, met de telecommunicatiebedrijven, de Vlaamse infolijn, gemeenten en provincies, en de Vlaamse overheid. U hebt terecht de nadruk gelegd op de warmhartigheid voor de slachtoffers en de vrijwilligers die er werken. Voor mij is het erg belangrijk dat er meer dan 2.000 initiatieven zijn geregistreerd als gevolg van de gecoördineerde actie. Dat is meer dan zeven per gemeente, wat heel sterk is.

U hebt me onvolledig of verkeerd begrepen. Het pleidooi dat ik heb gehouden, komt neer op wat u hebt gezegd: in het elan van de actie Tsunami 12-12 moeten we denken aan meer structurele hulp. U weet dat ontwikkelingshulp vooralsnog grotendeels een federale bevoegdheid is. Daar zitten de grootste fondsen en moet de massale opstap naar de 0,7 percent van het BNP gebeuren. Ik heb gepleit voor verhoogde structurele hulp, en ik doe dat ook op internationaal vlak met de bescheiden mogelijkheden waarover ik beschik. Ik heb contact gehad met de Britse ambassadeur en ervoor gepleit dat Groot-Brittannië, dat voorzitter wordt van de Europese Unie en de G8, initiatieven zou nemen. Het ziet er ook naar uit dat premier Blair dat zal doen. Ik heb contact gehad met de Wereldbank, the Bill Clinton Foundation en onrechtstreeks met de Nelson Mandela Stichting om vooral in Afrika het probleem structureel aan te pakken.

Alle actievoerders kunnen worden gezien als mensen die willen komen tot rechtvaardige Noord-Zuidverhoudingen. Mijn oproep voor een jaarlijkse gecoördineerde actie kwam er na een vraag van de ngo's. Ze willen de unieke expertise en samenwerking aanwenden om dergelijke actie op een recurrente manier te doen. De uitdaging is om ons te richten op de zovele vergeten tsunamis, vooral in Afrika. Ik denk er helemaal niet aan om dit te doen zonder samenwerking met de ngo's. We moeten tot een actie proberen te komen die gericht is op een structurele aanpak van de vergeten regio's. Er zijn misschien minder spectaculaire televisiebeel-

Bourgeois

den van, maar het is een uitdaging om opnieuw tot solidariteit te komen van de Vlamingen. Dat neemt niet weg dat de overheid een verantwoordelijkheid heeft en die ook moet opnemen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, het is belangrijk om de zaken te zien in functie van structurele hulp en dat er samenwerking is met de organisaties die al heel veel doen op het terrein, soms al gedurende twintig of dertig jaar.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: We gaan de volgende weken met de ngo's aan tafel zitten om deze actie te evalueren en om nieuwe acties te bespreken. Ik herhaal dat dit ofwel zal gebeuren in samenwerking met de ngo's, ofwel helemaal niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT**Actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, dames en heren van de regering, geachte collega's, het moet niet altijd Brussel-Halle-Vilvoorde zijn. Ik ben dus blij dat we hier eens over de zorgverzekering kunnen praten. Dat gebeurt niets te vroeg. Eigenlijk heeft sp.a-voorzitter Stevaert de kat de bel aangeboden. Op dit ogenblik zijn minister Van Mechelen en de andere blauwe excellenties afwezig. Wel, ik heb wat medelijden met minister Van Mechelen. Ik meen dat. Hij slooft zich uit om elke euro drie keer rond te draaien. Vooral de CD&V'ers weten dat hij elke ongedekte cheque eruit haalt. Als hij dan, na al

dat harde werk, als trouwe blauwe soldaat genoeg middelen heeft verzameld en mag aankondigen dat er een belastingvermindering komt, dan is daar ekster Steve die het blinkende kleinood uit het liberale nest pikt.

Het ging echt wel snel. Dinsdag beloofde de minister van Financiën de werkende mensen vanaf 2007 een cadeautje van ongeveer 125 euro. Vrijdag of zaterdag wimpelde de heer Stevaert vanuit Mechelen dat voorstel als 'kafkaiaans' van tafel. De mensen in wier naam de sp.a-voorzitter zegt te spreken, begrijpen dat niet. Op dinsdag verwittigen we de mensen dat ze een belastingvermindering zullen krijgen; de dag nadien vernemen ze dat ze daarvan 25 euro moeten teruggeven voor de zorgverzekering. Is het nu dankzij de sp.a-voorzitter duidelijker voor 'de mensen'?

Eerst was er goed nieuws uit de mond van minister Van Mechelen. Dan zegt de heer Stevaert dat dit een vergissing is, maar hij voegt eraan toe dat er nog beter nieuws is, want de Vlaamse zorgverzekering wordt gratis. Op woensdag krijgen de mensen toch een factuur van de mutualiteit van 25 euro in de bus. De dag erna stellen de mutualiteiten vast dat het aantal wanbetalers ondertussen geen 8 maar 25 percent bedraagt. Op vrijdag moeten de mutualiteiten dan uitleggen dat de gratis zorgverzekering eigenlijk niet echt gratis is, tenminste ... toch nog niet in 2005 en 2006, en misschien ook nog niet in 2007. Op de sp.a-receptie was Kafka echt wel heel nadrukkelijk aanwezig. Ik kreeg van deze onduidelijkheid een echt déjà-vugevoel dat teruggaat op ervaringen uit de tijd toen de dieren nog spraken en er nog kijk- en luistergeld werd betaald.

Men kan er eens mee lachen, maar eigenlijk is het een ernstige zaak. De Vlaamse zorgverzekering is een van de belangrijkste projecten die dit parlement in de steigers heeft gezet. Veel nieuwe parlementsleden weten misschien niet dat het nog maar van 16 maart 1999 geleden is dat het decreet van mevrouw Becq en de heer Swennen is goedgekeurd. Het was aan de vooravond van wat toen de moeder aller verkiezingen is genoemd. Toen tekende het Vlaams Parlement de beleidslijnen uit om de vergrijzing te kunnen aanpakken dankzij het betaalbaar houden van de niet-medische zorgkosten.

Ik heb enkele citaten uit het toenmalige debat opgediept. CM-moeder Sonja Becq, om ze zo maar eens te noemen, stelde toen dat ze zeer trots was omdat

Vogels

er ‘een stukje werd bijgeschreven aan de Vlaamse sociale geschiedenis’. SM-vader Swennen ging nog verder. Hij zei: ‘Het gaat om een nieuw sociaal stelsel in het kader van onze Vlaamse bevoegdheden. In de geschiedenis is het al vaak gebeurd dat men aanvoelt dat men iets belangrijks op de sporen zet, doch pas achteraf, vele jaren later, beseft wat voor mijlpaal men heeft verwezenlijkt. Het is onze diepe overtuiging dat we vandaag en morgen in dit Vlaams Parlement een startschot geven voor een onomkeerbaar solidair groeimodel.’

Dat is toch mooi? De moeder aller verkiezingen bracht paars-groen aan zet en toen kon het plots met die Vlaamse zorgverzekering niet snel genoeg gaan. Niettegenstaande mevrouw Becq, nu adjunct-kabinetschef van de minister-president en belangrijke vrouw binnen CD&V, toen zei: ‘Wij hebben uiteraard gekozen voor een kaderdecreet waarvan de uitvoering geleidelijk moet worden opgebouwd.’ Niettegenstaande die wijsheid in maart 1999 kon het in juli 1999 niet snel genoeg gaan. Ik werd toen bestookt met allerhande interpellaties. Het duurde te lang, het was te weinig, te bescheiden en te pover. De heer Van Rompuy zal zich de vele tirades over haar Vlaamse zorgverzekering hier nog herinneren.

De Vlaamse zorgverzekering ging in september 2001 van start, na een wijziging van het decreet. Vandaag gaat het precies over die wijziging, die stelde dat een van de pijlers van het decreet, namelijk de financiering naar draagkracht, in een eerste fase toch nog forfaitair mocht. We konden als gemeenschap zelf toen nog geen belasting heffen. In de eerste fase betaalde iedereen 10 euro en alleen de zeer zwaar zorgbehoevende kreeg een uitkering. Het was een gefaseerde uitvoering. Op 15 september 2002 werd de tweede fase ingezet. Lambermont lag intussen achter ons en we hadden de mogelijkheid als gewest opcentiemen en dus eventueel zorgcentiemen te heffen. Toch werd op dat moment om politieke redenen beslist om verder met een forfaitaire bijdrage te werken. Het werd 25 euro voor iedereen ouder dan 25 jaar. Wij betalen sinds 1 januari 2004 aan alle rusthuisbewoners een maandelijkse premie van 125 euro of tien percent van de reële kostprijs. De gemiddelde prijs voor een verblijf in een rusthuis bedraagt 1250 euro. Alleen aan de zeer zwaar zorgbehoevende en de thuisblijvers betalen wij 90 euro. Meer konden we niet aan met dit beperkte en politiek haalbare bedrag.

De volgende fase kondigt zich nu aan. Wat wil deze regering met het paradepaardje van dit parlement? Hoe ziet de volgende fase eruit? Het regeerakkoord van de minister-president was ter zake zeer vaag en de beleidsnota van minister Vervotte heeft niet veel licht in de duisternis geworpen. Nochtans is het 5 voor 12. Niet alleen de wijze waarop de zorgverzekering verder moet worden uitgebouwd, maar vooral de financiering van de zorgverzekering morgen zijn aan de orde. Zoals al gezegd, is door de vorige regering geen ongedekte check uitgeschreven. Er is uitdrukkelijk berekend dat met 25 euro door iedereen ouder dan 25 jaar en een bijdrage van 99 miljoen euro tot 2010 uit de algemene belastingen, het reservefonds van de zorgverzekering in 2015 volledig op zou zijn. Vanaf 2005 is het systeem zichzelf dus aan het opeten. De inkomsten blijven dezelfde, maar als gevolg van de vergrijzing groeit het aantal rechthebbers met 2 percent per jaar en als gevolg van de inflatie groeien de uitgaven nog eens met 2 percent per jaar. Als aan de financiering niets verandert, is in 2015 het reservefonds op. Juist dan hebben we het reservefonds nodig omdat dan de gevolgen van de vergrijzing het duidelijkst zichtbaar zullen zijn.

Groen! pleitte toen ook al voor een inkomensgebonden financiering. We hebben op basis van het Lambermontakkoord berekend wat 1 zorgcentiem zou opbrengen. Ik heb de berekeningen bij. Indien we één zorgcentiem zouden heffen, zou het reservefonds in 2020 nog steeds 900 miljoen euro bevatten.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Vogels, ik begrijp dat u de bespreking van de beleidsnota in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting niet hebt kunnen volgen. Volgens u zullen we het Vlaams Zorgfonds tegen 2015 helemaal hebben opgesoupeerd. U houdt evenwel geen rekening met het feit dat Vlaanderen alle schulden die hun vervaldatum bereiken in de loop van de komende vijf jaar zal aflossen, maar tegelijkertijd, ten gevolge van een advies van de Hoge Raad voor Financiën, meer overschotten moet boeken dan er schulden hun vervaldatum bereiken. Ik heb gisteren in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting minutieus uitgelegd dat hierdoor een delta tussen de af te lossen schulden en de te boeken overschotten zal ontstaan. Vlaanderen zal

Van Mechelen

niet langer jaarlijks 400 tot 500 miljoen euro aan schulden moeten aflossen. In 2007 zal de schuldaflossing zelfs tot 80 miljoen euro terugvallen. Conform het advies van de Hoge Raad voor Financiën inzake de intertemporele neutraliteit, mogen we de op deze manier gecreëerde overschotten niet aanwenden voor nieuw beleid.

Zoals ik gisteren al in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heb verklaard, moet het Vlaams Parlement in de loop van het zittingsjaar 2005-2006 een debat over deze delta voeren. Indien we een verantwoord beleid willen voeren en ons op de situatie in de periode 2010-2015 willen voorbereiden, zouden we een substantieel deel van de in deze delta ontstane overschotten kunnen aanwenden voor een bijkomende kapitalisering van het Vlaams Zorgfonds.

Indien we voor deze mogelijkheid zouden kiezen, zouden op het ogenblik dat de vergrijzing echt toeslaat voldoende middelen in het Vlaams Zorgfonds zijn opgebouwd. Momenteel bestaat de kapitalisering uit 480 miljoen euro. Indien we deze budgettaire mogelijkheid in de redenering opnemen, wordt een duurzame langetermijnfinanciering van de zorgverzekering mogelijk. Op die manier zou het systeem, los van de huidige ad-hocfinanciering op jaarbasis, uiteindelijk haalbaar en draagbaar worden.

Mevrouw Mieke Vogels: Dit zou een gedeelte van het antwoord van de Vlaamse Regering kunnen vormen. Ik heb het hier echter nadrukkelijk over een gedeelte van het antwoord. Het probleem is veel ruimer.

Het probleem schuilt onder meer in de persoonlijke forfaitaire bijdrage. In feite staat deze bijdrage haaks op de letter en op de geest van het oorspronkelijk decreet. Momenteel krijgen de zwaar zorgbehoevenden die thuis verblijven een uitkering van 90 euro. Aangezien mensen die in een rusthuis verblijven een uitkering van 125 euro ontvangen, is er hier duidelijk sprake van een discriminatie. De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben steeds benadrukt hoe belangrijk het is dat mensen zo lang mogelijk thuisblijven. Vanuit die gedachte mag er absoluut geen discriminatie tussen mensen thuis en mensen in een rusthuis bestaan. Bovendien is er eigenlijk een tweede discriminatie aan de

gang. Mensen die in een rusthuis verblijven, ontvangen 125 euro. Dit staat los van hun zorggraad. Mensen die thuis verblijven, ontvangen enkel 90 euro indien ze zwaar zorgbehoevend zijn.

Is dit de zorgverzekering waar we in 1999 van droomden? Momenteel betaalt de Vlaamse overheid 10 percent van de gemiddelde rusthuisfactuur. Is het de bedoeling van het Vlaams Parlement geweest om een zorgverzekering in het leven te roepen die amper 10 percent van de rusthuisfacturen dekt? OCMW's moeten vaak rusthuisfacturen bijpassen. Kinderen moeten hun ouders vaak bijstaan om rusthuisfacturen te betalen. De zorgverzekering is in het leven geroepen om deze ongelijkheid op te heffen. Op termijn moet de zorgverzekering minstens 25 percent van deze facturen dekken. Welke zorgverzekering willen we? Waar hebben we in 1999 van gedroomd? Is de huidige situatie het eindpunt van de Vlaamse zorgverzekering?

Vanuit Mechelen heeft me alvast goed nieuws bereikt. De sp.a heeft duidelijk laten weten dat een omvorming van de bestaande forfaitaire uitkering tot een inkomensgebonden uitkering mogelijk is. Tijdens de vorige legislatuur had de sp.a het hier veel moeilijker mee. In theorie was de partij ervoor gewonnen, maar in de praktijk stonden zaken als het Kijk- en Luistergeld in de weg. Nu is de sp.a van mening dat de eventuele budgettaire ruimte kan worden aangewend om de zorgverzekering mee te financieren. Ik vind dit goed nieuws.

In mijn jonge jaren heb ik nog godsdienstonderwijs gevolgd. Er was toen een verhaal – zuster Monica zal me helpen als ik het verkeerd zeg – dat stelde: er is meer vreugde in het huis van Jacob voor één zoon die terugkeert dan voor alle kinderen die trouw gebleven zijn. Zo was het ongeveer. Ik vond dat altijd een oneerlijk verhaal.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mevrouw Vogels, als u citeert, moet u juist citeren.

Mevrouw Mieke Vogels: In het huis van de voorstanders van de inkomensgebonden bijdrage is er grote vreugde, nu ook de sp.a-voorzitter hier voorstander van is. Ook CD&V, zoals gezegd door minister Vervotte, wil absoluut dat wordt afgestapt van een forfaitaire bijdrage en dat er wordt overgestapt naar een inkomensgebonden bijdrage.

Ook Groen! steunt dit, op voorwaarde dat er duidelijkheid is over de evolutie van de Vlaamse zorg-

Vogels

verzekering, over de uitbreiding die we willen en over de manier waarop we de financiering veilig stellen op korte, middellange en lange termijn.

Het ideeetje, om het ook voor de VLD aantrekkelijk te maken – en dan kijk ik naar mevrouw Ceysens, die zich ook tijdens de vorige legislatuur permanent ergerde aan de hoge administratiekosten van de zorgverzekering door de inning door de mutualiteiten –, is mooi meegenomen.

In de kranten werden hierover verschillende cijfers vermeld. Mevrouw Ceysens, in bepaalde kranten stond dat u het probleem van de wachtlijsten zou oplossen door de zorgverzekering zelf te innen. Volgens de heer Justaert, die ik respecteer als ervaringsdeskundige, gaat het maar om 1 miljoen euro. Dit is toch iets, en we zouden verder kunnen gaan.

Mijnheer Stevaert, ook u weet dat de ziekenfondsen het niet leuk vonden dat ze werden ingeschakeld om een heffing te innen bij hun leden voor een verzekering die door de overheid wordt georganiseerd. Misschien een suggestie voor mevrouw Ceysens: u kunt zich eens afvragen of het wel logisch dat de ziekenfondsen de uitbetaling blijven doen van een systeem dat door de overheid wordt georganiseerd.

Misschien moeten we alles eens durven bekijken. In De Morgen staat dat met dit voorstel blijk wordt gegeven van het feit niet langer uit de hand van de ziekenfondsen te willen eten. Ook dit moet bespreekbaar zijn. Het zou 5,5 miljoen euro opleveren als de bijdragen niet worden uitbetaald door de verschillende zorgkassen. We kunnen dit zelf doen. We kunnen perfect nagaan wie op welk moment in een rusthuis verblijft. De bijdrage, nu nog 125 euro, kan door het Zorgfonds rechtstreeks op de rekening van de mensen worden gestort.

De mantelzorgbijdrage en de bijdrage voor mensen die thuis worden verzorgd, kan wat mij betreft ten laste worden genomen door de lokale besturen. Dit is een mooi project voor de sociale huizen die overal ontstaan. Mevrouw Ceysens, dit zou ons meer dan 5 miljoen euro besparen. Ik denk dat er muziek zit in het voorstel van de heer Stevaert om de zorgkassen een minder belangrijke rol te geven.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Vogels, het zal u niet verwonderen dat we een bondgenoot blijven om na te gaan hoe we de administratieve kosten kunnen drukken. De ziekenfondsen zijn uitvoerig belicht: de mogelijke winst varieert van 1 tot 5 miljoen euro.

Ik wil nog een andere partner bij deze discussie betrekken. Ik heb hierover een vraag gesteld aan minister Vervotte, maar ik wacht nog op het antwoord. We geven een subsidie aan de ziekenfondsen en aan de twee privé-partners in het systeem. Als we zelf de inning organiseren, zullen zij helemaal wegvallen. Aan de zeven actoren samen geven we een subsidie van ongeveer 8 miljoen euro.

Aan onze eigen Vlaamse zorgkas geven we 1,7 miljoen euro. Er wordt nu plots gezegd dat de ziekenfondsen dit op een erg dure wijze doen, maar ik wil ook weten wat er met de eigen zorgkas aan de hand is. Het aantal mensen dat bij de Vlaamse zorgkas aansluit, is slechts een fractie van het aantal mensen dat aansluit bij de ziekenfondsen en de privé-instellingen. Ook daar zit nog ruimte.

We zijn voor 100 percent vragende partij voor meer administratieve vereenvoudiging. We kunnen echter niet toelaten dat onder het mom van een administratieve vereenvoudiging er een belasting wordt gelegd op alleen de werkende mensen in Vlaanderen. Dat zullen wij niet toelaten.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil afronden met een oproep aan de Vlaamse Regering om van de Vlaamse zorgverzekering opnieuw een hoopvol project te maken. De manier waarop er nu over wordt gepraat, maakt dit opnieuw tot een lastige aangelegenheid die geld kost en belastingen vereist. Voormalig minister Demeester heeft onderzoek laten doen en de mensen zijn bereid om solidair bij te dragen voor een systeem dat hun garandeert dat ze op hun oude dag geen beroep op hun kinderen zullen moeten doen.

Ik eindig met een verhaaltje dat ik altijd gebruikte toen ik als minister de Vlaamse zorgverzekering moest gaan verkopen. Het gaat over twee mannen, die ik voor de gelegenheid Yves en Steve noem. Yves woont in de Stationsstraat nummer 10, heeft zijn hele leven hard gewerkt als bankbediende. Hij is zorgzaam en heeft een eigen huis verworven dat hij aardig heeft opgeknapt. Hij heeft ook een spaarcentje opzij gelegd.

Vogels

In dezelfde straat in nummer 12 woont Steve. Hij werkte als bediende bij de Sociale Voorzorg, maar hij heeft van het leven genoten. Nu en dan was hij zelfs een zat vaderke. Hij heeft geen eigen huis maar huurt nog steeds. Hij heeft evenmin geld opzij gelegd. Beide heren, Yves en Steve, worden zorgbehoevend op hun 75e en moeten helaas naar een rusthuis. Yves, de brave burger, heeft tot zijn 81e de kosten van het rusthuis zelf betaald. Zijn spaarpot is op en zijn huis verkocht. Steve daarentegen is vanaf zijn 75e ten laste van het OCMW in het rusthuis opgenomen. Dat is niet eerlijk. Eigenlijk zouden we Yves en Steve moeten vragen om vanaf hun 25 jaar een potje opzij te leggen a rato van 25 euro per jaar, of amper één pint per week, zodat ze niet ten laste van de gemeenschap moeten worden opgevangen maar dat ze dankzij een goede Vlaamse zorgverzekering solidair kunnen worden opgevangen in het rusthuis. (*Applaus bij Groen!*)

De heer Steve Stevaert: Mevrouw Vogels, ik dank u voor de lieve woorden. Ik heb heel mijn leven lang de economie gesteund en ik heb me voorgenomen om op mijn 75e rijk te trouwen.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wens u veel succes. Tegen dan zullen er wel huwelijks- en relatiebemiddelingsbureaus zijn.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*): Collega's, ik wil mijn uiteenzetting beginnen met een citaat van minister-president Leterme: 'Begint u er alvast maar aan te wennen dat de regering die ik zal leiden, pas zal communiceren als er een akkoord echt rond is. Mijn regering wordt totaal anders dan de vorige.' Dit is een citaat van 22 juni 2004, vlak na de verkiezingen van 13 juni. Minister-president Leterme wilde een absolute stijlbreuk met het verleden bewerkstelligen: geen government by announcement meer, geen ideetjes allerhande, maar alleen nog communicatie over beslissingen die daadwerkelijk zullen worden uitgevoerd.

We stellen echter vast dat paars de jongste dagen in alle hevigheid terug op het toneel is verschenen. Het dossier van de financiering van de Vlaamse zorgverzekering toont meer dan ooit aan dat de nieuwe Vlaamse Regering er steeds meer een op

zijn zachtst gezegd merkwaardige vorm van communiceren op na houdt.

Eerst was er minister Van Mechelen, die zich als VLD'er stoer op de borst klopte toen hij uitpakte met de aankondiging dat er vanaf 2007 een belastingvermindering zal zijn met 125 euro voor de laagste lonen en vanaf 2009 een vermindering met 200 euro voor elke werkende Vlaming. We kennen het verhaal. De sp.a'er Sannen, voorheen behorend tot Groen!, uitte daar vervolgens scherpe kritiek op. Hij zei dat de belastingvermindering niet meteen de meest prioritaire beleids optie was.

Vervolgens kwam minister-president Leterme op zijn beurt verklaren dat er vanaf de tweede helft van 2006 met die 1,5 miljoen euro bijkomende beleidsruimte zowel een belastingverlaging als een verhoging van de investeringen in de zorgsector en het onderwijs mogelijk zou zijn. Dan was er sp.a-voorzitter Stevaert, die de belastingverlaging meteen recupereerde tijdens zijn nieuwjaarsreceptie. Hij lanceerde het idee dat met die belastingverlaging dan maar meteen de premie van de Vlaamse zorgverzekering zou worden betaald.

Daarna was er dan nog CD&V-minister Vervotte, die al evenmin afwezig kon blijven in dit gekakel, met de mededeling dat dit eigenlijk haar idee was en dat de heer Stevaert toevallig op hetzelfde idee was gekomen. Blijkbaar beschikt de heer Stevaert niet alleen over grote leiderscapaciteiten, als ik de media mag geloven, maar nu ook al over de gave van de telepathie. Hij ontpopt zich als de Vlaamse Madame Blanche, die niet alleen in staat is om te zeggen wat anderen denken, maar misschien in feite ook gewoon zegt wat hij elders heeft gehoord. Ik dacht dat zoiets plagiaat heette, maar in de politiek blijkt dat niet zo te zijn.

Uiteindelijk was er ook nog CD&V'er Van Rompuy, die in de Commissie voor Financiën gisteren, naar ik heb vernomen, brandhout heeft gemaakt van het sp.a-voorstel. Hij zou het idee van de heer Stevaert hebben omschreven als 'improvisatie'. Dan mogen we uiteraard ook de laatste partner in deze regering, de VLD, niet vergeten. Deze partij moest bij monde van mevrouw Ceysens nogmaals vaststellen hoe de sp.a haar in de wielen reed. De sp.a gaat immers zowaar lopen met de schaarse brokken die dit regeerakkoord voor de VLD bevat, namelijk de belastingverlaging, en recupereert dit voor eigen gebruik.

Dewinter

Zoals u merkt, is er in deze bonte Vlaamse Regeeringscoalitie uiteindelijk niet zo ontzettend veel veranderd ten opzichte van het verleden. De Vlaamse Regering is een kippenhok met nogal wat hanen, rode, blauwe en gele, die allemaal op hetzelfde ogenblik menen te moeten kraaien en dan nog op een andere toonhoogte.

De Vlaamse Regering heeft vrijdag jongstleden principieel een voorontwerp van decreet goedgekeurd dat een forfaitaire vermindering van de personenbelasting invoert. Dat systeem is ons bekend. 2007 en 2009 zijn niet toevallig telkens verkiezingsjaren, ook op dat vlak is er weinig verschil met het verleden te merken. De regering laat uitschijnen dat er dan een substantiële belastingvermindering mogelijk zal zijn. Wat ze echter met de ene hand geeft aan de burger, neemt ze terug met de andere. Deze belastingverlaging zal immers ruimschoots worden gecompenseerd door het recente invoeren van de riooltaks, want die zal gemiddeld 50 euro en misschien zelfs 100 euro per jaar kosten. Verder zal er eerstdaags een beslissing worden genomen over het invoeren van de Elia-heffing. Die zal elk Vlaams gezin wellicht ongeveer 100 euro kosten bovenop de elektriciteitsfactuur.

In de praktijk dalen de belastingen dus niet. Dit is niet veel meer dan een broekzak-vestzakoperatie. De Vlamingen zullen dat ook wel weten, want ze kunnen ook tellen: bij de eindafrekening op het einde van de maand en van het jaar zullen ze vaststellen dat er nauwelijks een verschil is.

Mijnheer de minister-president, zoals gezegd stellen we vast dat paars zeer snel terug op het appèl is verschenen. Een vos verliest zijn haren, maar niet zijn streken, en dat blijkt ook uit het beleid van deze regeringen. Wie dacht dat de tijd van de gebakken lucht voorbij was, vergist zich. De zakelijke stijl die u zo op het lijf geschreven was, is de voorbije dagen of weken helemaal zoek geraakt: ijdele hoop voor de Vlamingen die een ommekeer hadden verwacht.

Het Vlaams Belang ziet geen reden om de bijdragen voor de zorgverzekering te verrekenen in de korting op de personenbelasting. Tegelijkertijd stellen we wel scherpe vragen bij de kostprijs van het hele systeem. In tegenstelling tot de meerder-

heidspartijen willen we geen of-of-verhaal, maar een en-en-verhaal.

Zoals we ook al bij de begrotingsbesprekingen hebben gesteld, is de financiële situatie van de Vlaamse Regering dermate positief dat zowel de aangekondigde belastingvermindering als de niet-medische kosten voor de meest zorgbehoevenden betaald moeten kunnen worden uit de algemene middelen. Het systeem van inning is bijzonder duur. Als we die premies niet langer zouden innen, dan zou de zorgverzekering meteen inkomensgerelateerd zijn.

We hebben ons ook al in het voorjaar van 1999, toen het decreet op de zorgverzekering hier werd goedgekeurd, ondanks onze principiële goedkeuring, kritisch uitgelaten over het systeem van de zorgverzekering. We hebben van meet af aan gewaarschuwd voor het logge administratief systeem dat momenteel inderdaad bewijst heel duur te zijn. Van de 94 miljoen euro te innen bijdragen, wordt meteen 15 miljoen euro aan kosten opgeslokt, alleen om het systeem draaiende te houden. De kosten om iedereen aan te sluiten en de bijdragen van nauwelijks 25 euro te innen, zijn dus enorm.

Mijnheer Stevaert, het zal u verrassen, maar we zijn het eens met uw conclusie dat het niet aangewezen is de mutualiteiten deze inning te laten doen. Maar met uw oplossing zijn we het niet eens. U komt terecht tot de conclusie dat dit niet de taak is van de mutualiteiten. Zo zijn er trouwens nog dingen te vinden waar de mutualiteiten geen zaken mee hebben. Ze zouden zich beter tot hun kern-taak beperken. Maar waarom stelt u dan niet meteen ook de rol van de vakbonden bij de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen ter discussie? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Wat hebben de vakbonden te maken met de uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen, tenzij dat ze hun bijzonder veel geld opbrengt, en dat de grootste centrale bij de vakbonden niet de metaalarbeidersbond of de transportbond is, maar de centrale van de werklozen? Die weten immers dat de werkloosheidsvergoeding daar beter, sneller en efficiënter wordt geregeld dan bij de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen. Stel dat ook maar eens in vraag, mijnheer Stevaert. Als u zegt dat de mutualiteiten niet de inning van de zorgverzekeringspremie moeten doen, laten we het dan ook maar eens hebben over de rol van de vakbonden. Ik verwacht van u politieke moed, ook in dit dossier.

Dewinter

Vandaag, begin 2005, voeren we eigenlijk een randdiscussie over wie er moet innen, of dat niet via de belastingvermindering kan, enzovoort. De discussie moet niet over een aantal randverschijnselen gaan, maar wel over de essentie van het dossier, namelijk de splitsing van de sociale zekerheid. We mogen ons niet beperken tot het politiek minimalisme, dat in deze zaak het uwe is, maar we moeten ten gronde debatteren over de splitsing van de sociale zekerheid of minstens over bepaalde onderdelen ervan. Als u erin zou slagen om dat op de agenda van het Institutionele Forum te plaatsen, dan zouden we al heel veel stappen verder staan en dan zou deze discussie over de financiering van de zorg overbodig zijn.

Het debat over de belastingvermindering en de zorgverzekering illustreert dat de wittebroodsweken van Leterme I definitief achter de rug zijn. Sp.a, spirit en de VLD kijken op dit eigenste moment in de Kamercommissie met argusogen naar CD&V bij de bespreking van het wetsvoorstel over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, milieuminister Peeters ligt al weken onder het vuur van zijn socialistische coalitiepartner en als klap op de vuurpijl kwam er de kakofonie inzake de Vlaamse belastingvermindering en de premie voor de zorgverzekering. Laten we daar ook het government by announcement bijtellen of het aankondigen van zaken die over twee of vier jaar, natuurlijk vlak voor de verkiezingen van 2007 en 2009, voor de Vlamingen zullen worden gereserveerd en nu reeds met veel bombarie worden aangekondigd. Dit is exact dezelfde formule als die die de voorbije vijf jaar in dit parlement door paars werd gebruikt. Ik dacht dat u een andere stijl zou hantieren, dat u het anders en beter zou doen, mijnheer de minister-president, maar dat blijkt niet echt het geval te zijn.

Op 22 juli 2004 liet u optekenen door Het Laatste Nieuws: ‘We hebben afgesproken hoe we gaan communiceren en hoe we met elkaar gaan samenwerken. We mogen niet zomaar ideetjes lanceren. We gaan besturen met een zeker “sérieux”’. Van dat sérieux heb ik de jongste weken bijzonder weinig gemerkt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, waarde colle-

ga's, dit debat gaat over twee zaken: de lastenverlaging en de toekomst van de zorgverzekering.

Ik begin met de lastenverlaging. We mogen er geen twijfel over laten bestaan dat wat uitdrukkelijk werd overeengekomen in het regeerakkoord, geen nieuw idee is dat vorige week plots werd bekendgemaakt door minister Van Mechelen. Hij heeft zich in zijn beleidsnota perfect gebaseerd op de afspraken die op 22 juli in het regeerakkoord stonden en waar wij volmondig achter staan. We staan zeker achter de activeringsmaatregel die in 2007 uitwerking krijgt. Daarbij wordt aan de actieven met de laagste inkomens een extra belastingvermindering toegekend zodat het verschil tussen een uitkering en een loon groter wordt en het verschil in belastingtoepassing ten aanzien van een uitkering, die iets beter is dan ten aanzien van een arbeidsinkomen, kleiner wordt.

Dat is een bijzonder goede maatregel. We staan er ten volle achter. Het is bescheiden, de middelen zijn bescheiden, 125 euro is een bescheiden bedrag. Het is een goede zaak. Dit is opnieuw aangekondigd, maar dit stond al in het regeerakkoord. Die maatregel wordt in 2009 uitgebreid naar alle actieven. Ik wil er geen twijfel over laten bestaan dat wij misschien veeleer koele minnaars zijn van dat aspect, we zitten dan ook in een verscheiden coalitie.

We hebben een regeerakkoord gesloten tussen drie kartels, tussen vier fracties, tussen vijf partijen. Logischerwijze leunen sommige maatregelen meer aan bij de ene partij dan bij de andere. We hebben daar een duidelijke afspraak over: wij moeten ons uitdrukkelijk en volmondig houden aan het regeerakkoord.

De heer Eppink heeft een vergelijking gemaakt van de Belgische en de Nederlandse politieke cultuur. Hij vermeldt onder andere dat de Nederlandse politici soms heel lang onderhandelen tot ze een afspraak hebben bereikt. Die afspraak blijft dan definitief overeind. Ja blijft ja en nee blijft nee. Hij beweert dat dit in de Belgische cultuur anders ligt. Een akkoord, een afspraak, zwart op wit op papier, kan in België toch evolueren. Soms is het meer een tijdelijk engagement dat evolueert of zelfs verdwijnt volgens de omstandigheden. Ik vind dat Vlaanderen en de Vlaamse partijen hierin dichter bij Nederland zouden moeten staan dan bij België. In dit dossier zullen wij ons volmondig houden aan de afspraken. Ik hoop dat anderen dat in andere

Caluwé

dossiers ook zullen doen. De lastenverlaging kan, zoals ze is afgesproken, integraal doorgaan.

De zorgverzekering is hier in dit parlement gegroeid. De oorspronkelijke naam was afhankelijkheidsverzekering. Die term verwijst naar de vrees waar oudere mensen mee kampen. Medische kosten zijn verzekerd via het ziekenfonds, maar op latere leeftijd komen er allerlei andere noden bij. Oudere mensen moeten een beroep doen op anderen als ze afhankelijk worden. Velen vrezen dat ze daar niet de middelen voor zullen hebben. Ze denken daarover na, want ze willen hun kinderen niet aanspreken. Ze willen daarvoor een verzekering afsluiten.

De zorgverzekering was een fantastische beslissing. We wilden dit niet voorbehouden aan degenen die er de middelen voor hebben. Dit soort verzekering moest een sociale verzekering worden, zodat iedereen er kan van genieten. Wie afhankelijk wordt, moet zo lang mogelijk in zijn eigen huis kunnen blijven en zo lang mogelijk mantel- en thuiszorg inroepen. Daarom staat in het regeerakkoord dat de vergoeding van de zorgverzekering met betrekking tot de thuiszorg op hetzelfde niveau moet komen als de residentiële zorg. Dit zal meer geld kosten. Bovendien zal de totale uitgave voor de zorgverzekering meer geld kosten.

Ik ben geboren in 1961. In Vlaanderen werden nooit meer kinderen geboren dan in 1961. Ik behoor dus tot het toppunt van de babyboom. Als we er nu niet voor sparen, en als al die mensen zorgbehoevend worden, dan leggen we een zodanige last op de komende generaties dat het systeem onbetaalbaar wordt.

Het is daarom verantwoord dat minister Vervotte daar aandacht voor vraagt. Ze heeft dit trouwens op de ministerraad gebracht vorige vrijdag. We moeten ervoor zorgen dat de financiering van de zorgverzekering tijdig in orde komt en dat we daarvoor vandaag de nodige voorzieningen treffen.

Ook voor de inningsproblemen heeft minister Vervotte aandacht gevraagd. Enerzijds staan we erop dat dit wordt opgelost. Anderzijds is het goed dat de financiering zichtbaar blijft. Het overgrote deel van de mensen heeft geen problemen om die bijdrage te betalen. Er wordt veel gesakkerd over

bijdragen en belastingen, maar niet over deze bijdrage, omdat de mensen weten hoe belangrijk ze is voor de toekomst, en omdat ze zien bij ouders en grootouders wat ermee gebeurt.

Een aantal mensen, 5 tot 6 percent van de Vlamingen, betaalt die bijdrage niet. Het zijn nochtans juist diegenen die het later het hardste nodig zullen hebben. Het is niet meer dan sociaal verantwoord dat we tot een systeem komen dat ook die mensen betalen, zodat ze later niet in een lange wachttijd terechtkomen.

Minister Vervotte heeft de discussie in de regering aangezwengeld over de financiering van de zorgverzekering, en over de inning van die financiering. Dat was een heel verantwoorde manier om dit probleem aan te kaarten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, groot was onze verbazing toen afgelopen zondag de heer Stevaert vanop zijn nieuwjaarsreceptie ervoor pleitte om voortaan de Vlaamse overheid zelf de verplichte bijdrage aan de Vlaamse zorgverzekering van 25 euro – sociaal gecorrigeerd 10 euro – te laten innen. Vandaag gebeurt dit door de vijf ziekenfondsen en de twee privé-verzekeringsmaatschappijen.

Met een stevige knipoog naar Kafka stelde hij voor die bijdrage meteen ook af te trekken van de verlaging van de personenbelasting die de Vlaamse Regering vanaf 2007 doorvoert in het kader van de strijd tegen de werkloosheidsval.

Kort voordien zei de heer Stevaert in een interview dat hij zich had voorgenomen om zelf wat meer in de spits te lopen en zelf te scoren voor zijn partij. Wij weten dat hij dat kan als geen ander. Ik ken zelf niets van voetbal maar ik denk dat het doelpunt van zondag weleens een own goal zou kunnen zijn.

Maandag lazen we in de kranten dat dit volgens minister Vervotte eigenlijk haar voorstel is. Het zou dus een beetje afgeschreven zijn. Als het dan toch uw voorstel is, mevrouw de minister, dan wil ik duidelijk maken waarom mijn fractie resoluut neen zegt tegen dit voorstel. We hebben daar vijf goede redenen voor.

Ceysens

Ten eerste valt dit voorstel volledig buiten het regeerakkoord. Ten tweede is het technisch zo mank als mogelijk. Ten derde biedt het geen oplossing voor de financiële uitdagingen waarvoor de zorgverzekering staat. Ten vierde kunnen wij niet aanvaarden dat er lasten worden gelegd op werkende Vlamingen en dat renteniers worden bevoordeeld. Tot slot vrezen we dat dit de voorbode is voor een nieuwe belasting, de zorgcentiem.

We vinden het ook vreemd dat een CD&V-minister de auteur is van dit voorstel aangezien CD&V ons tijdens de vorige legislatuur voortdurend aanviel op het gratisverhaal.

Vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering volledig conform het Vlaams regeerakkoord en op voorstel van minister Van Mechelen, beslist dat één miljoen Vlamingen wier inkomen onder de 18.000 euro ligt, vanaf 2007 een belastingvermindering krijgt van 125 euro en vanaf 2008 een vermindering van 150 euro. Met die maatregel moet werk worden gemaakt van de werkloosheidsval. Verder en eveneens conform het Vlaams regeerakkoord besliste de Vlaamse Regering de belastingvermindering in 2009 op te trekken naar de 2,5 miljoen werkende Vlamingen. Op dat moment zal die belastingvermindering 200 euro bedragen.

De Vlaamse Regering wil terecht de werkende Vlaming belonen. Het is dan ook een beetje vreemd dat twee dagen later over die lastenverlaging onduidelijkheid wordt gezaaid. Die is ondertussen verdwenen. Wel werd het idee geopperd om een ander dossier te koppelen aan die lastenverlaging.

Voor ons is het bijzonder duidelijk. Het dossier van de lastenverlaging staat los van dat van de Vlaamse zorgverzekering. Mijnheer de minister-president, het regeerakkoord is ook voor ons de bijbel. Niet meer en niet minder. Ik roep iedereen op om binnen de contouren van het regeerakkoord te blijven.

Ik zou ook wel eens willen dat iemand me uitlegt hoe 100 miljoen euro aan ledenbijdragen die vandaag door iets meer dan 4 miljoen Vlamingen wordt betaald aan de zorgverzekering in 2007 kan worden verrekend in een lastenvermindering die 1 miljoen Vlamingen met een bepaald inkomen betreft. Wat gebeurt er met die 3 miljoen andere

Vlamingen? Krijgen die toch nog een brief van het ziekenfonds? Worden ze toch nog uitgenodigd om die bijdrage te betalen? Hoe worden die twee groepen gescheiden? Men kent de personen met een inkomen van minder dan 18.000 euro niet. Moeten ze zich spontaan aanmelden? Voor ons is dat pure Kafka.

Ook wanneer het de bedoeling zou zijn het voorstel in te laten gaan in 2009, is het voor ons geen optie. Dan slaat de belastingvermindering op 2,5 miljoen werkenden en zou daarop de bijdrage van 4 miljoen Vlamingen worden afgewenteld. Dit is een pil die de werkende Vlaming niet meer kan slikken.

Het kan niet dat de financiële last van de zorgverzekering wordt afgewenteld op het werkende deel van de bevolking en dat het rentenierend deel van de bevolking de dans ontspringt. Dat een dergelijk voorstel uit een socialistische of democratische hoek is ontstaan, was voor ons moeilijk te begrijpen.

Het voorstel biedt ook geen antwoord op de echte uitdagingen waar de Vlaamse zorgverzekering voor staat, namelijk de financiële houdbaarheid. Recente berekeningen die de Vlaamse administratie samen met de SERV heeft gemaakt, hebben geleerd dat bij ongewijzigd beleid reeds vanaf 2007 het reservefonds, waarin nu 20 miljard oude Belgische franken zit, moet worden aangesproken om de tenlastenemingen te betalen. In 2020 is het reservefonds leeg. Het is opgesoupeerd op het ogenblik dat we de reserves het meest nodig hebben. Voor ons moet het politiek debat daarover gaan. Het gaat niet over de administratieve kosten. Daar zijn grote verschillen, namelijk van 1 miljoen euro tot 5 miljoen euro. De problematiek daarvan zinkt echter in het niets in vergelijking met die van de langetermijnfinanciering van de zorgverzekering.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Ceysens, als ik u goed begrijp, is voor u het huis van de Vlaamse zorgverzekering af. U vindt dat er geen doelgroepen bij moeten komen en dat de uitkeringen niet moeten worden verhoogd. U wilt er gewoon voor zorgen dat de huidige zorgverzekering betaalbaar blijft. Klopt dat?

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Vogels, ik zal citeren uit het regeerakkoord. Daarin staat: 'De

Ceysens

financiële ontwikkeling van de zorgverzekering zal nauwlettend opgevolgd worden, zowel wat de inkomsten als de uitgaven betreft, er rekening mee houdend dat de financieringswijze via bijdragen haar limiet heeft bereikt.’

Mevrouw Mieke Vogels: Dat is geen antwoord op mijn vraag.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik zal straks zeggen welk alternatief voor ons mogelijk is. Ik stel voor dat we dan daarover het debat openen. Ook dat zal nog wat voeten in de aarde hebben.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Ceysens, u hebt me niet goed begrepen. Enerzijds is er de financiering, waar we verder over moeten praten. Anderzijds is er bijvoorbeeld het feit dat op dit moment alleen de zwaar zorgbehoevenden die thuis wonen een uitkering krijgen van 90 euro. Er zijn een aantal discriminaties. Wilt u die wegwerken of niet? Vindt u 125 euro per maand voor een verblijf in een rusthuis voldoende? De huidige Vlaamse zorgverzekering is voor mij nog een heel mager beestje dat die naam niet waard is. Wat is uw visie?

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Vogels, u weet wat de gelijkstelling kost. U kunt natuurlijk redeneren in een zeepbel waarbij u met niets rekening moet houden. De gelijkstelling moet voor ons becijferd zijn en we moeten weten waar we de middelen vandaan zullen halen. Dat is een kwestie van keuzes. Op het einde van mijn pleidooi zal ik nog een denkkader openen waarvan de VLD denkt dat er nog mogelijkheden zijn om de zorg optimaal bij de mensen te krijgen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Ceysens, u zegt dat u staat voor de uitvoering van het regeerakkoord. Dit is geen kwestie van keuzes, maar van de uitvoering van het regeerakkoord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb u het citaat gegeven.

Ik kom bij mijn vijfde bezwaar tegen het voorstel. Vanuit de suggestie om de Vlaamse overheid de bijdrage te laten innen en eventueel te verrekenen in de belastingverlaging, is het maar een kleine

sprong naar de invoering van een nieuwe Vlaamse belasting, de zogenaamde zorgcentiem. Dat was misschien de echte Nieuwjaarswens. Schrap de ledenbijdrage onder het mom van administratieve vereenvoudiging. Het neveneffect is dat we de privé-verzekeringsmaatschappijen uit het systeem werken, omdat ledenbijdrages voor hen natuurlijk nog meer cruciaal zijn dan voor de mutualiteiten. Fiscaliseer het hele gebeuren en hef een zorgcentiem, jammer genoeg op de kap van de werkende Vlaming. Daarmee hebben we dan plots een nieuwe financieringsbron voor een nieuwe tak van de sociale zekerheid. Het is een nieuwe socialezekerheidstak ter dekking van het risico van zwaar zorgbehoevendheid. Een gratis dekking natuurlijk.

Voor ons is de fiscalisering uitgesloten. De Vlaamse zorgverzekering is gestart als een verzekering en dat moet voor de VLD zo blijven. Dat betekent dat de Vlamingen een sociaal gecorrigeerde ledenbijdrage betalen aan een mutualiteit of privé-verzekeringsmaatschappij ter dekking van het risico van zorgbehoevendheid. Ze hebben dan ook recht op een maandelijks tegemoetkoming indien het risico op zorgbehoevendheid zich voordoet. De band tussen het betalen van een bijdrage en het ontvangen van een tegemoetkoming is voor ons cruciaal in het hele systeem van de zorgverzekering. Het garandeert transparantie bij de overheid en verantwoordelijk gedrag bij de burger. Bovendien moet iedereen weten dat vandaag reeds 63 percent van de middelen in de zorgverzekering komt uit de algemene middelen, dus uit inkomensgerelateerde fiscaliteit. Ik wou dat de heer Dewinter dit hoorde, maar hij heeft het enkel over een splitsing gehad. Dat is de enige nagel waarop zijn fractie wil kloppen.

De toekomstige financiële noden van de Vlaamse zorgverzekering, geraamd op een jaarlijkse extra dotatieverhoging van 25 miljoen euro vanaf 2006 tot 2011, moeten worden opgevangen binnen de bestaande budgetten en binnen de meerinkomsten die Vlaanderen te beurt vallen via het Lambertakkoord. Binnen de budgetten moeten keuzes worden gemaakt. Die zijn trouwens bij de regeeringsonderhandelingen afgesproken. Pacta sunt servanda. Het gaat voor de VLD niet op om voor elk nieuw maatschappelijk probleem een nieuwe fiscale inkomstenbron te zoeken op de kap van de werkende Vlaming. De werkende Vlaming behoort immers al tot de zwaarst belaste ter wereld.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw Ceysens heeft hier bij het begin van haar uiteenzetting terecht gezegd dat lastenverlaging deel uitmaakt van het regeerakkoord. Ze zei ook, al even terecht: *pacta sunt servanda*. Inzake lastenverlaging zijn er verschillende bepalingen in het regeerakkoord opgenomen. De lastenverlaging gaat deels in in 2007, deels in 2009. In het regeerakkoord staat dat er op korte termijn een ontwerp van decreet zal worden ingediend. In het regeerakkoord staat ook dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde ‘onverwijld’ zal worden gerealiseerd. Elders staat er zelfs dat dit ‘onmiddellijk’ zal gebeuren. Ik verneem zopas dat de VLD-fractie in de Kamer de bespreking van dit dossier heeft opgeschort. Beschouwt u dat als een daad die in overeenstemming is met het Vlaams regeerakkoord dat we samen hebben onderschreven?

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: De heer Van Rompuy en anderen, met inbegrip van de minister-president, hebben volgens mij gezegd dat tot vandaag het regeerakkoord gerespecteerd wordt.

De heer Ludwig Caluwé: Tot zo-even was dat het geval, mevrouw Ceysens.

Mevrouw Patricia Ceysens: U probeert hier een ander thema in de discussie te betrekken. Ik dacht dat alleen de heer Dewinter probeerde van dit debat af te geraken door de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde ter sprake te brengen. Als u deze zaak wilt bespreken, dan beschikt u over andere middelen om dat te doen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vind de interruptie van de fractievoorzitter van CD&V niet onbelangrijk. Niet onterecht verwijt de heer Caluwé de VLD een gebrek aan loyaliteit ten opzichte van het Vlaams regeerakkoord. We hebben vernomen dat in de Kamercommissie is beslist de bespreking van het dossier uit te stellen tot 23 februari. Voor de minister-president was er niets aan de hand. Ik verneem ook dat de voorzitter van de N-VA een partijbestuur bijeenroept om zich te beraden over de verdere deelname aan de Vlaamse Regering. Ik zou daarom graag na het debat een verklaring van de Vlaamse minister-president horen over de

vraag of er nog wel een Vlaamse Regering is. De coalitiepartner van mevrouw Ceysens valt haar rechtstreeks aan. Ik denk dat dit een antwoord van de regering verdient. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Dit debat gaat over de financiering van de zorgverzekering, niets meer of niets minder.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb hier niet het onderwerp van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde ter sprake gebracht. De meerderheid zelf heeft hier een probleem gecreëerd dat men niet kan wegwuiven. Dit is een incident.

De voorzitter: Ik ben hier niet om incidenten in kaart te brengen. We hebben een debat over de zorgverzekering geagendeerd. Bijgevolg vraag ik om deze zijsprongetjes te laten voor wat ze zijn en opnieuw het geagendeerde onderwerp te bespreken.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijn interessantste punt gaat over het feit dat we een alternatieve oplossing moeten vinden voor het financieringsprobleem van de toenemende welzijnsvragen. Als minister heeft mevrouw Vogels met de mutualiteiten over de Vlaamse zorgverzekering onderhandeld. Als zij zegt dat er nog ruimte is, dan neem ik dat aan. We moeten ons best doen en er de laatste eurocent uit halen.

Maar hoe men het ook draait of keert, daarmee alleen zullen we het niet redden. We moeten nieuwe wegen durven verkennen om de vergrijzing en de toenemende zorgvraag op te vangen. Voor onze fractie is het daarom heel belangrijk een aantal taboes eindelijk te doorbreken.

Een ervan is de rem op de betrokkenheid van de privé-sector in het welzijnssysteem. Voor sommigen is dat een delicate zaak, maar men zou kunnen beginnen met in de zorgsector de koppeling tussen infrastructuur en zorg los te laten. Voor het financieren van de infrastructuur, wat een groot gedeelte van de kostprijs van ouderenzorg betekent, kunnen via PPS-samenwerkingsvormen zeker privé-middelen gemobiliseerd worden. Bovendien kan een

Ceysens

privé-inbreng de kostprijs voor het bouwen van de infrastructuur sterk drukken.

De aldus vrijgekomen infrastructuurmiddelen moet de overheid dan aanwenden voor zorg. Dat is het fundamentele debat dat wij moeten voeren en dat ik hier wil openen. Daarover moet het voor ons gaan, daarin ligt de uitdaging. Wij zullen dat spoor zeker verder ontwikkelen. (*Applaus bij VLD*)

De voorzitter: De heer Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik dank iedereen, ook de mensen van de media, voor de overvloedige aandacht die aan de sp.a-nieuwjaarsreceptie is besteed. Verder wil ik de regering danken voor haar aankondiging over de belastingvermindering. Ik dank ook de christen-democraten in de regering dat zij akkoord zijn gegaan met een voorstel van belastingvermindering.

Ik richt mij in het bijzonder tot de heer Van Rompuy. Ik heb goed onthouden wat hij heeft gezegd. In een vorige regering hebben we ook al eens een Vlaamse afcentiem goedgekeurd voor een bedrag van 2.500 frank. Hij had toen omgerekend dat het om een equivalent van twee pinten per dag ging. Ik heb de indruk dat hij nu niet meer stelt dat het om vier pinten per dag gaat, maar dat hij akkoord gaat met een lastenvermindering. Ik dank hem daarvoor.

Ik ben ook de liberalen bijzonder dankbaar, want zij gaan akkoord met een lastenverlaging in centen en niet in percenten. Ik vind dat belangrijk. Ik zal als socialist nooit aandringen op een lastenverlaging in centen. Ik ben bijzonder tevreden met 125 euro lastenverlaging. Ik wens uiteraard ook de socialisten proficiat met deze lastenverlaging. Ik heb wel twee bedenkingen die ik wil voorleggen aan de hele regering.

Er was in het regeerakkoord afgesproken dat er aan behoorlijk bestuur zou worden gedaan. Het is daarom belangrijk de belastingverlaging in te passen in een meerjarenbegroting. Ik wil weten hoe het daarmee zit. Ik heb het volste vertrouwen in de minister van Financiën, de heer Van Mechelen, in de minister-president en in de hele regering, maar ik wil wel dat er een antwoord komt op mijn vraag

hoe zulks past in een meerjarenbegroting. Ik denk dat iedereen van de meerderheid, en zelfs van de oppositie, dat wil weten.

Ik wil weten hoe het op het einde van het jaar met de kas is gesteld. Het is bijzonder belangrijk te weten of er zich op het einde van het jaar kasproblemen voordoen. Op die twee vragen wens ik een antwoord. Ik wil zeker geen centiem van de belastingverlaging afdoen.

Ik zal nu even op dat andere dossier, de zorgverzekering, ingaan. Mevrouw Vogels heeft daarnet op een indrukwekkende en deskundige manier uitgelegd met welke problemen de zorgverzekering wordt geconfronteerd. Mevrouw Vogels kent de zorgverzekering bijzonder goed. In de vorige Vlaamse Regering was zij hiervoor immers bevoegd.

Ik ben het gedeeltelijk met mevrouw Vogels eens. Mevrouw Vogels zou de zorgverzekering op basis van de draagkracht van de verzekerden willen financieren. Ik ben hiervoor gewonnen. Ik zou graag aan het inkomen gerelateerde Vlaamse opcentiemen instellen. Ik heb haar evenwel al duizend keer uitgelegd dat de fiscale autonomie van Vlaanderen het installeren van een aan het inkomen gelieerde zorgcentiem niet toestaat. Ik heb haar al herhaaldelijk uitgelegd dat dit onmogelijk is. Hiervoor hebben we een staatshervorming en een overheveling van die bevoegdheid nodig. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Mevrouw Vogels, gelieve me te laten uitspreken. Ik heb het hier moeilijk. Dit is immers mijn maiden speech. (*Gelach*)

Het is niet mogelijk om de zorgverzekering op deze manier te financieren. Ik ga er trouwens van uit dat minister Vervotte hier straks op zal terugkomen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Stevaert, we moeten correct blijven. Wat gemeenschapsbevoegdheden betreft, kunnen we geen opcentiemen heffen. Sinds de Lambermontakkoorden kunnen we echter opcentiemen heffen met betrekking tot gewestbevoegdheden. Mijn diensten hebben dit destijds tot op de centiem berekend.

Brussel blijft natuurlijk een apart geval, waar aparte aansluitingen nodig zouden blijven. Sinds de Lambermontakkoorden is het met betrekking tot de in

Vogels

Vlaanderen wonende Vlamingen perfect mogelijk om een zorgcentiem te installeren. (*Opmerkingen van minister Dirk Van Mechelen*)

Hoewel dit discussiepunt ons nu te ver zou leiden, wil ik er toch even op wijzen dat we de zorgverzekering uiteindelijk arbeidsplaatsgebonden zullen moeten maken. Minister Vervotte weet dat de Europese richtlijnen dit noodzakelijk maken. Zodra de zorgverzekering aan de arbeidsplaats is verbonden, gaat het om een gewestbevoegdheid. Dit is allemaal niet meer zo veraf. Dit is zelfs heel realistisch.

De heer Steve Stevaert: Mevrouw Vogels, ik ben maar een eenvoudige cafébaas. Ik wil voor een vat bier met u wedden dat het niet mogelijk is een inkomensgerelateerde Vlaamse zorgcentiem in te stellen. De vorige Vlaamse Regering heeft hierover wel honderdduizend keer advies gevraagd. Er was een politiek akkoord om de zorgcentiem in te voeren, maar er waren te veel problemen. Het ging niet.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik zou de heer Stevaert even willen bijtreden. Zijn eerste opmerking heb ik niet goed begrepen. Ik weet wel dat de afcentiemen van 2.500 frank per persoon en van 5.000 frank per gezin forfaitaire bedragen betreffen. Tijdens het overleg met het ministerie van Financiën is lang over een proportionele heffing gediscussieerd. De Franstalige partijen hebben zich hiertegen verzet omdat een dergelijke heffing de proportionaliteit van de inkomstenbelasting in het hele land zou verstoren.

Mevrouw Vogels, u hebt in de vorige Vlaamse Regering gezeten. U hebt de afcentiemen goedgekeurd. Nu bent u blijkbaar van mening dat het hier om weggesmeten geld gaat. Het doet me plezier dat u dit na al die jaren inziet. Technisch gezien, heeft de heer Stevaert evenwel gelijk.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: We kunnen hier nog lang over de juridische modaliteiten discussiëren.

Ik neem aan dat ik voldoende duidelijk heb gemaakt dat wij het politiek opportuun vinden om dit voorstel af te wijzen.

De heer Steve Stevaert: Mevrouw Ceysens, dat is geen probleem. Het heeft geen zin het licht van de zon te loochenen. Technisch gezien, kan het niet. We kunnen hier nog lang over discussiëren, maar dat lijkt me niet verstandig.

De zorgverzekering kampt met een aantal problemen. Deze problemen overschrijden de partijgrenzen. In de toekomst zullen we worden geconfronteerd met een grotere groep die van de zorgverzekering zal willen genieten. Dat is een eerste vaststelling. We zullen meer geld nodig hebben omdat de groep groter zal worden.

Bovendien zullen we meer geld nodig hebben omdat bepaalde voordelen voor sommige mensen wel en voor andere mensen niet gelden. Dat is een tweede vaststelling.

We hebben duidelijk gezegd dat er een verschil is tussen mensen die verblijven in een bejaardentehuis en mensen die thuis verzorgd worden. Ik heb de indruk dat we dit – over de partijgrenzen heen – willen gelijkenschakelen. Als we meer mensen meer willen geven, hebben we meer geld nodig.

Hoe zullen we in de toekomst de zorgverzekering financieren? Dat is de discussie die we moeten voeren. Minister Van Mechelen heeft een goede technische aanzet gegeven door te zeggen dat er op termijn een probleem is met de kapitalisering van de zorgverzekering. We hebben het kapitaal opgebouwd op een moment dat er nog geen uitkeringen gebeurden voor de zorgverzekering.

Tijdens de vorige legislatuur hadden we het FFEU, waaruit toen hoofdzakelijk de minister van Openbare Werken middelen kon putten. Deze techniek wordt nu, in variante vorm, door minister Van Mechelen voorgesteld. Er zal een bedrag vrijkomen, omdat we tijdens de vorige legislatuur de schulden drastisch hebben afgebouwd en we dit tijdens deze legislatuur voortzetten. Dit geld kunnen we niet zomaar gebruiken. Minister Van Mechelen heeft een technische regeling uitgewerkt waardoor deze middelen kunnen worden gebruikt zonder dat bepaalde regels worden overtreden. Dit is een creatieve gedachtegang, maar ik ben niet zeker dat dit zal volstaan om de zorgverzekering in de toekomst te financieren. Ik denk dat er meer nodig is.

Stevaert

Ik kom terug op het regeerakkoord. Mevrouw de minister, ik denk dat we hebben afgesproken dat de bijdrage niet zal stijgen. Als er meer noden zijn en de bijdrage mag niet stijgen, zal op een bepaald moment een financiële discussie moeten worden gevoerd. Als we in de toekomst een zorgzaam Vlaanderen willen, zal deze zorgverzekering niet volstaan en zullen we een bepaalde techniek moeten gebruiken – zoals door de heer Vandenbroucke ontwikkeld op federaal niveau –, met name de maximumfactuur.

Dat is de discussie die we in de toekomst moeten voeren, maar ik stel vast dat dit een moeilijke discussie is. Het is de vraag tot welke conclusie we dan komen. Mevrouw Ceysens heeft gezegd dat nu al 63 percent van de middelen voor de zorgverzekering komen uit de algemene middelen, wat inkomensgerelateerde middelen zijn. In de toekomst zal dit nog drastisch stijgen, of we dit nu willen of niet. Er zullen meer noden zijn, en de bijdrage van de Vlaamse Regering zal groter moeten zijn.

Op een bepaald moment zullen we ons afvragen of het nog zinvol is. Mevrouw Ceysens, uw idee daarover is even ethisch als mijn idee. De vraag zal zijn of het nog zinvol is het marginale aandeel te innen via ingewikkelde systemen. Stel u de situatie voor waarbij 90 percent van de zorgverzekering uit de algemene middelen komt, en sociaal zwakkere mensen die niet betalen aan het ziekenfonds, niet kunnen genieten van de 90 percent die de gemeenschap ter beschikking stelt. Zijn dit geen grote onrechtvaardigheden? Deze vragen heb ik gesteld tijdens de nieuwjaarsreceptie; dat debat wil ik voeren.

Mevrouw de minister, wat zijn de algemene problemen van de zorgverzekering? Wat zijn de specifieke problemen van de inning van de zorgverzekering? Hoe zult u de problemen oplossen?

Mevrouw Ceysens, in een persmededeling van u lees ik dat er in dit land een aantal rijke renteniers zijn die niet op een passende manier meebetalen. Moge dit een nieuw geluid zijn, moge dit een eerste aanzet tot een liberale vermogensbelasting zijn. (*Applaus bij sp.a*)

Ik wil een totaalaanpak. Ik heb geen dogma's of taboes. Ik begrijp uw stelling dat belastingen niet

naar draagkracht en vermogen moeten worden geheven en dat wie veel meer verdient, niet veel meer moet betalen. Wij vinden dat wel, dat is een punt van verschil. Als het over administratie en bureaucratie gaat, laten we dan eens kijken hoe we tot een oplossing kunnen komen en tot verrekening van systemen. Dat is alles wat ik vraag.

Ik ben benieuwd wat de minister van Welzijn zal zeggen over problemen van de zorgverzekering in het algemeen, over de inning ervan en hoe ze dat wil oplossen. Ik was toch vriendelijk op mijn persconferentie. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Stevaert, als u een persmededeling citeert, moet u ze juist citeren. Vandaag betalen de renteniers mee. In het systeem waarin we de bijdragen van 4 miljoen Vlamingen afwentelen op de 2,5 miljoen Vlamingen die werken, dan betalen ze niet meer mee. Ik begrijp totaal niet wat er vreemd aan zou zijn dat wij vinden dat dit niet kan.

De discussie over de vermogensbelasting voeren we graag in de Kamer in een totaalaanpak van de fiscaliteit. U weet dat wij daar samen met Vivant zeer creatieve en progressieve ideeën over hebben. Natuurlijk hebt u gelijk dat de vragen alleen maar groter zullen worden, natuurlijk zullen meer mensen van de zorgverzekering willen genieten. De Vlaming is bijzonder verstandig. Als u weet dat u deze bedragen voor een bijdrage van 25 euro kunt krijgen, is het logisch dat de Vlaming hierop ingaat. Daarom zeggen we, zoals ook in het regeerakkoord staat, dat zowel de inkomsten- als de uitgavenzijde nauwlettend moeten worden bekeken. Er staat ook in het regeerakkoord dat het plafond is bereikt voor de bijdragen.

Nogmaals, we kunnen veel zaken suggereren, zoals het aanleggen van nieuwe fondsen, optimaliseren of de mutualiteiten hun kosten laten drukken, maar fundamenteel zullen we moeten doen wat mijn fractie naar voren brengt, namelijk het loskoppelen van het infrastructuurgegeven en de zorg. De zorg moeten we optimaal aansturen en nagaan welke middelen daar vrij voor zijn.

Er zijn vragen uit de markt om dit te mogen doen. Als u vandaag een vergelijking maakt tussen de dagprijs van een rusthuis dat werd gebouwd

Ceysens

zonder VIPA-middelen en een rusthuis dat werd gebouwd met VIPA-middelen, zult u zien dat deze prijzen overeenkomen. Dit toont aan dat we het denkspoor van de loskoppeling van de infrastructuur en de zorg versneld moeten aanpakken.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Minister Vervotte zal namens de regering antwoorden. Ik zou echter op een specifieke vraag willen antwoorden.

Inzake de communicatie over de lastenverlaging wil ik duidelijk zijn: vorige week dinsdag werd de beleidsnota Financiën en Begroting besproken in de commissie. Eén van de onderdelen van deze beleidsnota gaat over fiscaliteit. Ik kan niet over fiscaliteit praten zonder te zeggen wat de maatregel is. Het voorontwerp van decreet is vrijdag door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

Mijnheer Stevaert, de afspraak die we hebben gemaakt, zowel bij de regeringsonderhandelingen als bij de goedkeuring van het voorontwerp van decreet, is dat we zullen wikken en wegen, beschikken en beslissen nadat we een duidelijk zicht hebben op de meerjarenbegroting. Een en ander is de verfijning van een nota die is gemaakt tijdens de regeringsonderhandelingen en waaruit bleek dat er anno 2009 een beleidsruimte zal zijn van 1,9 miljard euro, waarvan 480 miljoen euro werd gereserveerd voor deze lastenverlaging. De definitieve beslissing over de goedkeuring van het voorontwerp van decreet, dat een zeer lang traject moet afleggen, namelijk langs het Rekenhof en een overleg met de federale administratie, zal volgen na de beslissing over de meerjarenbegroting. We zullen ons woord dus houden.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, geachte ministers, Vlaams minister van Welzijn Vervotte en sp.a-voorzitter Stevaert hebben het idee gelanceerd om de forfaitaire bijdrage van 25 euro te vervangen door een belastingverrekening vanaf het ogenblik dat de voorziene belastingverlaging in werking zou treden, dus in 2007 en 2009.

Op het eerste gezicht vereenvoudigt dit voorstel de zorgverzekering en ziet het er niet slecht uit. Natuurlijk zijn wij voorstander van alle maatregelen die het systeem van zorgverzekering vereenvoudigen en kostenefficiënt maken. Maar dat is niet de kern van de discussie. De vraag rijst veeleer of in dit geval de remedie niet erger is dan de kwaal. De budgettaire opbrengst is, in tegenstelling tot wat de heer Stevaert denkt, heel beperkt. In feite komt het voorstel erop neer dat de forfaitaire bijdrage wordt vervangen door een overheidsbijdrage, gefinancierd via de gewone belastingen. Die financieringsmethode zou dan in Vlaanderen van toepassing zijn.

Ik wil verwijzen naar de interessante analyse die de heer Tegenbos maakte in De Standaard van maandag 24 januari. De uitkeringen voor de zorgverzekering gelden voor iedereen, ongeacht het inkomen. Dan is het logisch dat iedereen ook een bijdrage geeft, naargelang zijn draagkracht. Als iedereen belastingen zou betalen naargelang zijn inkomen, dan zou dat de meest rechtvaardige financieringsvorm zijn.

Nu rijst er meteen een eerste probleem bij dit voorstel, want de belastingen worden niet eerlijk berekend. Zeker een kwart van de inkomens worden in het zwart verdiend. De belastingen worden dus onderdoken. Dat gebeurt niet alleen bij zelfstandigen, er wordt ook geleefd van zwart kapitaal. De vakbonden klagen dit aan, maar ook veel loontrekken en werklozen gaan in het zwart werken.

Mocht de financiering van de zorgverzekering bovendien volledig gebeuren via een dotatie uit de algemene uitgavenbegroting, wat betekent dat het geld dus uit de belastingen voortkomt, dan wordt er geen band meer gelegd tussen de bijdrage en de zorgverzekering. Zo wordt het verzekeringsaspect van de zorgverzekering zelf ondergraven, en dus ook de betrokkenheid tussen de bijdragenbetalers en die zorgverzekering.

We mogen al evenmin uit het oog verliezen dat het oorspronkelijk de bedoeling was dat het geheel aan middelen van het Zorgfonds zou worden gebruikt in een gemengd systeem van kapitalisatie en herverdeling. Dat staat trouwens nog steeds zo in het decreet. Het was de bedoeling van het regeerakkoord van 1999 dat het grootste deel van de bijdragen, die inkomensgerelateerd zijn, zou worden gebruikt om het kapitalisatiesysteem te financieren.

Stevens

De heer Stevaert ondergraaft op subtiële wijze de verzekeringsaspecten, en hij fiscaliseert de financiering ervan. Ideologisch past dat bij hem.

Een tijd geleden schoof sp.a het thema van de belastingontduiking naar voren, maar de laatste tijd hebben we daar niets meer van vernomen. Verbazend is ook dat alle partijen zwijgen over de afschuwelijk slechte werking van de belasting-administratie. De belastingen worden niet geïnd zoals het zou moeten. Bij de begrotingsbesprekingen heeft de heer Van Dijck daar al op gewezen. Nu plots zien we dat er weinig BTW-controles gebeuren, maar de minister van Financiën, de heer Reynders doet alsof er niets aan de hand is.

Er is nog een tweede probleem. Het voorstel van de heer Stevaert geeft de indruk dat de zorgverzekering gratis is. Ze wordt toegevoegd aan de lijst van uitkeringen en voordelen die de burgers zagezegd van de staat kunnen krijgen zonder dat ze beseffen dat zij eigenlijk hiervoor betalen en dat ze meer zullen moeten betalen als ze er misbruik van maken. Enkele maanden geleden had de heer Stevaert de zorgverzekering misschien nog gratis willen maken. Nu niet meer, want de mensen beseffen nu wel heel goed dat gratis niet bestaat. Iemand zal moeten betalen. (*Applaus bij CD&V, de N-VA en het Vlaams Belang*)

Alleen de zon schijnt gratis, de rest niet. Het is nodig er af en toe eens aan te herinneren wie de rekening betaalt, en waarom.

Gratis kan, maar ik wil een aantal andere ideeën geven. In De Standaard stond ook: 'Laat de fiscus de bijdragen voor de zorgverzekering maar innen en apart vermelden op de belastingbrief. Zo kan de burger zelf zien dat hij voor die bijdragen instaat.' Als de fiscus het int, dan kan de bijdrage eventueel variëren naargelang van het inkomen. Het eerste probleem blijft dan bestaan, maar het tweede probleem is wel opgelost.

Dit debat verdeelde de vorige paars-groene regering en is sterk ideologisch geladen. Achter de ideologie zitten echter heel wat vragen. Wie betaalt namelijk?

Waarom zijn sp.a en Groen! ideologisch voor deze gedachte gewonnen? De ideologie zegt dat de

hoogste inkomens de hoogste belastingen betalen. Als alles zo veel mogelijk wordt verrekend via de belastingen, dan betalen de hoogste inkomens heel veel, en de laagste inkomens heel weinig. Als we de mensen laten betalen voor concrete zaken als bijvoorbeeld de zorgverzekering, de bus of vuilnisverwerking, dan betaalt iedereen evenveel, maar als we de zorgverzekering, de bus of de vuilnisverwerking financieren via de inkomstenbelastingen, dan dragen de hoogste inkomens veel meer bij dan mensen met een lager inkomen.

Er is echter een maar.

De gemiddelde en de hoge inkomens betalen al veel belastingen. Ze zouden nog meer moeten betalen. Het zou dan ook niet slecht zijn om een personenbijdrage apart te incasseren voor de zorgverzekering en ze niet te linken aan het inkomen. Het grootste deel van het geld komt al uit de algemene begroting, zoals mevrouw Ceysens en de heer Stevaert daarnet hebben gezegd. De inbreng daarvoor van de hogere inkomens is proportioneel al hoog. Eventueel kunnen we wel de mensen met een laag inkomen uitsluiten voor het betalen van die bijdrage.

De weerstand tegen de belastingvermindering die de Vlaamse Regering plant, groeit weer. Daar worden meestal goede argumenten voor gebruikt. Soms beseft men echter niet dat belastingvermindering eigenlijk is bedoeld om het werken aantrekkelijker te maken. De afgelopen jaren hebben de overheden veel geld gegeven om het niet-werken aan te moedigen. Hun situatie werd voor hen zo interessant mogelijk gemaakt.

We moeten kijken naar de toekomst van de actieve bevolking. Iedereen heeft het over de activering van de mensen. Hier wordt een mogelijkheid geboden. Wij trachten om tewerkstelling zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Nu voeren we allerlei andere ideeën op. Sinterklaas bestaat niet! De Vlaamse Regering moet prioriteiten stellen. Die prioriteiten moeten heel duidelijk zijn. Ze worden in het Vlaams regeerakkoord opgesomd. Twee zaken zijn daarin zeer belangrijk. De bijdragen verhogen kan niet. Ik ben zeer verheugd dat de heer Stevaert dit heeft gezegd. Daarnaast mag de lastenverlaging niet worden ondergraven.

De N-VA verwacht dat de regeringspartijen trouw blijven aan alle aspecten van het regeerakkoord.

Stevens

Eén coalitiepartner stelt een belangrijk deel van het akkoord in vraag. Als dit gebeurt, mogen we dan ook een voorstel doen in verband met het invullen van de voorzieningen van de belastingverlaging?

De N-VA heeft het altijd een beetje moeilijk gehad met de lineaire belastingverlaging voor alle werkkenden. Dit heeft gevolgen voor elk individu. Ze is beperkt tot 125 euro per persoon. Dat is een mooi bedrag. Het maakt echter geen wereld van verschil. Het is logischer om doelgerichte maatregelen te nemen. Die zijn misschien 'duur' voor een bepaalde groep. Uiteindelijk zijn ze echter effectiever.

De ondernemingszin in Vlaanderen gaat sterk achteruit, terwijl ze in Wallonië spectaculair stijgt. Dat kunnen we toch niet over onze kant laten gaan! We zijn er dan ook voorstander van om nog doelgerichter te investeren om de inactiviteitsval tegen te gaan. De mensen moeten meer worden gestimuleerd om te gaan werken. Zo gaan ze erop vooruit. Dat is ook positief voor het systeem van de bijdragen want dat betekent meer inkomsten. Bovendien wordt het solidariteitsprincipe versterkt.

We moeten meer ondernemingsgerichte maatregelen vinden. In het regeerakkoord staat een waslijst aan voorstellen. Mevrouw de minister, waar wachten we nog op? Misschien kunnen we die zaken samen eens bekijken. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit debat gaat over twee belangrijke dossiers voor deze regering. De beide dossiers werden ook besproken tijdens de regeringsonderhandelingen: het voorontwerp inzake de belastingvermindering en de evoluties en toekomst van de zorgverzekering. Ik onderstreep dat hierover duidelijke onderhandelingen werden gevoerd en dat de afspraken in het regeerakkoord werden opgenomen. We wensen ons natuurlijk te houden aan die afspraken, zowel over het voorontwerp van decreet als over de evoluties in de zorgverzekering.

Recent werden beide dossiers besproken in de schoot van de regering. De Vlaamse Regering heeft het voorontwerp van decreet houdende belastingvermindering principieel goedgekeurd. Minister

Van Mechelen zal eerstdaags een interkabinettenwerkgroep opstarten om verder te discussiëren over het voorontwerp. Daarna zal de minister van Begroting het voorontwerp voorleggen aan diverse instanties zoals het Rekenhof, de SERV en de federale minister van Begroting.

Ik heb vorige vrijdag inderdaad het dossier met betrekking tot de financiële ontwikkelingen en de uitdagingen van de zorgverzekering op de agenda van de Vlaamse Regering gezet. Ik zal ook een interkabinettenwerkgroep opstarten om de debatten terzake te openen.

Mijnheer Stevaert, het klopt dat de besluitvorming inzake deze twee dossiers zal gebeuren in de Vlaamse Regering na de totstandkoming van een meerjarenbegroting.

Wat is de huidige situatie van de zorgverzekering? De zorgverzekering is inderdaad heel jong. Het basisdecreet dateert van 1999. Een essentieel element van deze zorgverzekering was inderdaad de kapitalisatie van de reserves, want het bedrag van de uitkeringen zal op een gegeven moment sterker stijgen dan de inkomsten uit de bijdragen. Het systeem is in leven geroepen om de demografische evoluties het hoofd te bieden. Als we dat echt willen, moeten reserves worden aangelegd. Dat is van fundamenteel belang in dit dossier.

Vandaag beschikt het Zorgfonds over 500 miljoen euro. Een belangrijk deel werd gespaard in de periode 1999- 2001 toen de zorgverzekering nog geen uitkeringen betaalde en er jaarlijks 100 miljoen euro werd gestort. Sedert oktober 2001 is er een bijdrage. Eerst bedroeg die 10 euro voor iedereen. Vanaf 2003 werd die opgetrokken tot 25 euro, behalve in een aantal gevallen waar de bijdrage 10 euro blijft.

De evoluties zijn van dien aard dat de uitgaven steeds zijn gestegen, onder meer door het uitbreiden van de doelgroepen. We weten dat er ook nieuwe uitgaven op komst zijn, want in het regeerakkoord werd het engagement opgenomen om de discriminatie bij de thuiszorg en de mantelzorg in de residentiële zorg weg te werken. Dat betekent dat de tegemoetkoming van de thuiszorg en de mantelzorg zal worden opgetrokken van 90 euro tot 125 euro per maand. Volgens mijn ramingen zal dit neerkomen op een bedrag van 35 miljoen euro.

Vervotte

Deze evoluties hebben een invloed gehad op de verdere ontwikkeling van de reservevorming. Ik schat in dat er bij een constant beleid zal worden ingeteerd op de reserves vanaf het ogenblik dat de discriminatie wordt weggewerkt. Als die niet wordt weggewerkt, zullen we interen op de reserves vanaf 2007. Ik ben ervan overtuigd dat dit niet de bedoeling kan zijn. Dat betekent dat de zorgverzekering geen doel meer heeft en geen oplossing meer biedt voor de demografische evoluties. Er dienen dus maatregelen te worden getroffen.

De bijdrage-inning van de zorgverzekering is reeds een onderwerp geweest van vele parlementaire debatten. We weten dat er een probleem is met de inning. We weten dat er vandaag 275.000 Vlamingen geen bijdrage betalen. De redenen daarvoor zijn verschillend: onwetendheid, onwil of onzorgvuldigheid. De gevolgen zijn bekend: per niet-betaald jaar is er een wachttijd van 4 maanden voor de betrokkene. We willen dat de meest zorgbehoevenden, die vaak uit de boot vallen, toch nog kunnen aansluiten. Daartoe heb ik een regularisatiecampagne gepland. Mijn bekommernis gaat vooral uit naar degenen die het sociaal en financieel moeilijk hebben. Dat zijn de sociaal zwakkeren en mensen die moeite hebben met administratieve procedures. Het gaat ook om de mensen die aan de rand van de maatschappij leven en niet altijd over de nodige informatie beschikken.

We moeten ons bezinnen over de zorgverzekering, over de inning, over de financiering. We moeten dat evalueren en te gepasten tijde de nodige maatregelen treffen. Ik wil alvast een oplossing voor volgende knelpunten: een volledige aansluitingsgraad en de kosten die gepaard gaan met de inning van een relatief klein bedrag.

Die kosten zijn geraamd op 2,2 miljoen euro. De kosten aan het Zorgfonds en de zorgkassen komen op 15 miljoen euro. De administratieve takenlast hierbij is enorm. Sommige mensen moeten tot driemaal toe een brief krijgen vooraleer ze betalen. De overheid moet investeren in regularisatiecampagnes. Ik wil tevens dubbele aansluitingen voorkomen. Heel veel mensen weten niet waarvoor ze de 25 euro nu juist betalen. Ze betalen om in orde te zijn met het ziekenfonds, en nemen ook nog een privé-verzekering.

Verder wil ik aandacht voor een andere categorie. We ontvangen regelmatig bezwaarschriften van personen in behartigenswaardige situaties. Ik wil ook voorkomen dat OCMW's financieel moeten tussenkomen voor personen die door hun wachttijd een nog groter deel van hun rusthuisfactuur niet kunnen betalen. Ook daar zijn kosten aan verbonden.

Inzake de financiële toestand van de zorgverzekering kunnen we niet aan constant beleid doen. We zullen bijkomende middelen moeten inschrijven om niet te moeten teren op de reserves. Daartoe liggen verschillende opties voor de hand. Of die dan een oplossing bieden of niet, mevrouw Ceysens, zal afhangen van de keuzes. De Vlaamse Regering praat daarover. We zullen tot een besluit komen na de meerjarenbegroting. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Dit debat is nog niet ten einde. Het is me duidelijk geworden dat iedereen het erover eens is dat we dringend beslissingen moeten nemen over de Vlaamse zorgverzekering. In welke richting ook, als we niets doen, eten we het reservefonds verder op.

Bijna iedereen – van de VLD is me dat niet duidelijk – is het erover eens dat de bestaande doelgroep van uitkeringsgerechtigden moet worden uitgebreid. We zullen daartoe een motie indienen. We kunnen dit debat niet zonder meer afronden.

De actualiteitsmotie doet een beroep op alle parlementsleden. De Vlaamse zorgverzekering is het troetelkind van dit parlement. Het was een parlementair initiatief waarmee het Vlaams Parlement iets wilde doen aan de vergrijzing in Vlaanderen. Gezien de hoogdringendheid stellen we bij actualiteitsmotie voor dat de Vlaamse Regering ons vóór 1 mei, na de debatten over de begrotingscontrole, een aparte nota voorlegt waarin een evaluatie wordt gemaakt van de uitvoering van het decreet van 1991, en duidelijkheid creëert over de verdere uitbouw en financiering van de Vlaamse zorgverzekering.

Minister Vervotte, u hebt gezegd dat u al een nota hebt voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Als dat zo is, dan moet het mogelijk zijn om daarover duidelijkheid te scheppen vóór 1 mei. Ik vraag aan alle fracties in het Vlaams Parlement om deze actualiteitsmotie goed te keuren en er mee over te

Vogels

waken dat de Vlaamse zorgverzekering niet verder verzandt.

De voorzitter: De heer Stevaert heeft het woord.

De heer Steve Stevaert: Mevrouw Vogels, u vraagt om de 90 euro naar 125 euro op te trekken. Volgens mij staat in het regeerakkoord dat de discriminaties moeten worden weggewerkt.

Minister Inge Vervotte: Er staat duidelijk in het regeerakkoord dat de discriminatie tussen de residentiële en de thuiszorg zal worden weggewerkt, en dat het bedrag van 90 euro zal worden opgetrokken naar 125 euro.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is niet zo eenvoudig als het lijkt. Er zijn twee discriminaties. Iedereen die in een rusthuis verblijft, ontvangt, ongeacht de graad van zorgbehoefte, 125 euro. De zorgbehoevende thuisblijvers krijgen maar 90 euro, en dan nog alleen als ze heel zwaar hulpbehoevend zijn. Mijnheer Stevaert, zelfs al trekt u de 90 euro op naar 125 euro, dan nog blijft er een discriminatie bestaan tussen de mensen in thuiszorg en die in een rusthuis.

De regering moet ons daarom een duidelijk plan voorleggen vóór 1 mei, zodat het Vlaams Parlement met kennis van zaken kan discussiëren en beslissen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Vogels, er zijn nog heel veel discriminaties. In het regeerakkoord is maar één discriminatie opgenomen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Naar aanleiding van het betoog van de heer Caluwé in verband met Brussel-Halle-Vilvoorde, heb ik gevraagd naar een verklaring van de Vlaamse Regering. We kunnen niet doen alsof er geen belangrijk incident is geweest. Het debat over de zorgverzekering was goed, maar ik ben niet begonnen over Brussel-Halle-Vilvoorde. De fractievoorzitter van de tweede grootste regeringspartij heeft ons daarop frontaal aangevallen. Ik vraag een verklaring van de regering.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik heb niets toe te voegen aan het antwoord dat ik om 14.30 uur heb gegeven op de vraag van de heer Van Hauthem over het dossier van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, er is dus niets veranderd. De VLD vraagt uitstel tot 23 februari, CD&V maakt veel misbaar in de Kamercommissie, en voor u is er niets aan de hand. Dat is heel duidelijk. Het bevestigt alleen maar onze stelling dat de grootste verdeeldheid heerst in uw coalitie. U wilt dat alleen niet toegeven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

ACTUALITEITSMOTIE

De voorzitter: Door mevrouw Vogels werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het incident is gesloten.

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.15 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.35 uur.*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Norbert De Batselier, de dames Joke Schauvliege en Marleen Vanderpoorten en de heren Jan Peumans en Jos Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst – 134 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Norbert De Batselier, de dames Joke Schauvliege en Marleen Vanderpoorten en de

Voorzitter

heren Jan Peumans en Jos Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Berx Cathy
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Boutsen Thieu
Bril Louis
Brouns Hubert
Bruyninckx Agnes
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Deckmyn Johan
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demeulenaere Stern
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gabriels Jaak
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi

Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Huybrechts Pieter
Jans Vera
Janssens Patrick
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Mahassine Chokri
Marginet Werner
Martens Bart
Martens Katleen
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Peeters Frans
Penris Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Reynders Herman
Roegiers Jan
Roex Elke
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schueremans Herman
Sintobin Stefaan
Smet Miet
Somers Bart
Stassen Jos
Stevaert Steve
Stevens Helga
Strackx Felix
Tack Erik
Tavernier Jef
Temsamani Anissa
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Eynde Marleen
Van den Heuvel Koen
Van der Borghht Vera
Van Dijck Kris
Van Dijck Wim

Voorzitter

Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verstrecken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 27 leden hebben ja geantwoord;
 78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijk Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt

Voorzitter

De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc

Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering
 – 138 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

De heer Frans Wymeersch: Wij hebben de gesplitste stemming gevraagd over de verschillende gedachtestrepen.

De voorzitter: Dan stemmen we nu over de inleidende zin en de eerste gedachtestreep.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

73 leden hebben ja geantwoord;

33 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans

Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim

Voorzitter

Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement de inleidende zin en de eerste gedachtestreep aan.

We stemmen over de tweede gedachtestreep.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Dientengevolge neemt het Parlement de tweede gedachtestreep aan.

We stemmen over de derde gedachtestreep.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 74 leden hebben ja geantwoord;
 28 leden hebben neen geantwoord;
 5 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde

De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tamsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris

Voorzitter

Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben:

Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Vogels Mieke

Dientengevolge neemt het Parlement de derde
 gedachtestreep aan.

We stemmen over de vierde gedachtestreep.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Dientengevolge neemt het Parlement de vierde
 gedachtestreep aan.

We stemmen over de vijfde gedachtestreep.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 102 leden hebben ja geantwoord;
 5 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Thieu
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Bruyninckx Agnes
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak

Voorzitter

Gennez Caroline	Van Gaever Freddy
Guns Dominique	Van Goethem Roland
Heeren Veerle	Van Hauthem Joris
Helsen Kathleen	Van Kerrebroeck Monica
Hermans Margriet	Van Nieuwenborgh Gracienne
Hoebeke Anne Marie	Van Nieuwenhuysen Luk
Hostekint Michèle	Van Nieuwkerke André
Huybrechts Pieter	Van Rompuy Eric
Jans Vera	Van Steenberge Gerda
Janssens Patrick	Vandenbossche Dany
Lachaert Patrick	Vanderpoorten Marleen
Laurys Jan	Verfaillie Jan
Lauwers Herman	Vermeiren Francis
Logist Marcel	Verougstraete Christian
Mahassine Chokri	Verreycken Rob
Marginet Werner	Verstreken Johan
Martens Bart	Verstrepen Jurgen
Martens Katleen	Vissers Linda
Martens Luc	Voorhamme Robert
Matthijs Erik	Vrancken John
Merckx-Van Goey Trees	Wymeersch Frans
Michiels An	NEEN hebben geantwoord:
Morel Marie-Rose	Dua Vera
Peeters Frans	Glorieux Eloi
Penris Jan	Stassen Jos
Peumans Jan	Tavernier Jef
Philtjens Hugo	Vogels Mieke
Poleyn Sabine	Dientengevolge neemt het Parlement de vijfde gedachtestreep aan.
Reynders Herman	We stemmen over de zesde gedachtestreep.
Roegiers Jan	Begin van de stemming.
Rombouts Tinne	Heeft iedereen gestemd? (<i>Ja</i>)
Sannen Ludo	Einde van de stemverrichtingen.
Sauwens Johan	Ziehier het resultaat:
Schauvliege Joke	104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
Schueremans Herman	71 leden hebben ja geantwoord;
Sintobin Stefaan	33 leden hebben zich onthouden.
Smet Miet	JA hebben geantwoord:
Somers Bart	Berx Cathy
Stevaert Steve	Bex Jos
Stevens Helga	Bossuyt Gilbert
Strackx Felix	Bril Louis
Tack Erik	
Temsamani Anissa	
Van Aperen Jul	
Van Baelen Gilbert	
van den Abeelen Marc	
Van den Eynde Marleen	
Van den Heuvel Koen	
Van der Borght Vera	
Van Dijck Kris	
Van Dijck Wim	

Voorzitter

Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Stevens Helga
 Temsamani Anissa

Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepén Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Voorzitter

Dientengevolge neemt het Parlement de zesde gedachtestreep aan.

We stemmen over de zevende gedachtestreep.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Dientengevolge neemt het Parlement de zevende gedachtestreep aan.

We stemmen over de achtste gedachtestreep.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Dientengevolge neemt het Parlement de achtste gedachtestreep aan.

Dientengevolge neemt het Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 13 januari 2005 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het mogelijk afsluiten van een cultureel akkoord met de Franse Gemeenschapsregering – 164 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 13 januari 2005 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het mogelijk afsluiten van een cultureel akkoord met de Franse Gemeenschapsregering.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, normaal gezien zou het afsluiten van een cultureel akkoord met een buurland geen voorwerp van discussie mogen zijn, maar dat is tot

nu toe wel zo geweest voor wat betreft de Franse Gemeenschap.

De opeenvolgende Vlaamse regeringen zijn er altijd vanuit gegaan dat vóór het afsluiten van zo'n verdrag, de erkenning en de naleving vanuit de Franse Gemeenschap van het niet-inmengings- en het territorialiteitsprincipe moesten worden bedongen. Dat is nog niet gebeurd. We kennen het probleem van de – zij het verdoken – subsidies aan allerlei initiatieven in de Rand en Voeren. De hele discussie over het al dan niet splitsen van Brussel-Halle-Vilvoorde is het bewijs dat de Franstaligen het territorialiteitsbeginsel nog altijd niet erkennen. We hebben de jongste weken in de marge daarvan een aantal scenario's gehoord van onder meer de heren Van Cauwenberghe en Picqué die onverbloemd de aansluiting van een deel van de Rand bij Brussel opeisen. Dit is het bewijs dat de erkenning er tot op vandaag nog niet is.

Minister Anciaux wil de toezegging van de Franse Gemeenschap niet meer afwachten. Hij stelt voor om toch te werken aan een cultureel akkoord en gaat ervan uit dat de erkenning door de Franse Gemeenschap wel zal volgen en dat de Franstaligen zullen bijdraaien. In onze motie stellen we dat de houding die tot dusver door de opeenvolgende Vlaamse regeringen is gehanteerd, in de toekomst moet worden gehandhaafd.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, nauwelijks een maand geleden heeft het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie aangenomen van onder andere de heer Vanackere. Daarin is quasi letterlijk dezelfde bepaling opgenomen. Ik denk niet dat we elke maand hetzelfde moeten goedkeuren. De tekst van december 2004 is klaar en duidelijk.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, ik heb het debat in de commissie bijgewoond. Uiteraard is het niet bedoeling een algemeen cultureel akkoord met de Franse Gemeenschapsregering af te sluiten zonder dat er een regeling wordt getroffen over alle aspecten van territorialiteit. Ik zou niet willen dat dit dossier expliciet wordt gekoppeld aan de huidige gespannen relatie rond B-H-V.

Gatz

De minister heeft een pragmatische houding aangenomen. Naar aanleiding van heel concrete dossiers, zoals Flagey, is hij verplicht om contacten te onderhouden met de Franse Gemeenschapsregering. Laten we de pragmatische koers van de minister afwachten zonder daarbij evenwel toe te geven op welke aanspraak op ons grondgebied dan ook. Het antwoord van de minister geeft ons voldoende realiteitszin om deze met redenen omklede motie niet goed te keuren.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, ik herinner de heer Van Nieuwenhuysen aan de bewoordingen van de motie die vorige week werd goedgekeurd. Daarin wordt uitdrukkelijk gesproken over een geest van wederzijds respect en niet-inmenging in elkaars bestuurlijke en territoriale integriteit. Met andere woorden, de doelstelling van deze motie zit al volledig vervat in wat vorige week werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Deze motie is daardoor voor wat mij betreft zonder voorwerp.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique

Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijk Wim
Van Gaever Freddy
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaecker Mark
Demeulenaere Stern
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gabriels Jaak
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet

Voorzitter

Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Vogels tot besluit van het op 26 januari 2005 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering – 178 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie van mevrouw Vogels tot besluit van het op 26 januari 2005 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de financiering van de zorgverzekering.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 34 leden hebben ja geantwoord;
 77 leden hebben neen geantwoord;
 1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix

Voorzitter

Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van de n Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gabriels Jaak
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle

Jans Vera
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schueremans Herman
 Smet Miet
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tamsamani Anissa
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN heeft:

Stassen Jos

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

Voorzitter

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik onthoud me om mijn verbijstering uit te spreken over het feit dat de meerderheid deze actualiteitsmotie niet goedkeurt. Ze geeft nochtans aan wat de gemeenschappelijke punten zijn die het Vlaams Parlement altijd heeft gehanteerd inzake het decreet op de zorgverzekering. De meerderheid gaat er niet mee akkoord een financieringsplan op te stellen. Ik begrijp die houding niet.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik heb er geen moeite mee om ons stemgedrag te verantwoorden. Het antwoord van de minister is uitstekend, maar we willen ons niet laten vastpinnen op de datum van 1 mei 2005, het kan evengoed 1 april 2005 of 1 juni 2005 zijn.

Het decreet en de uitvoering ervan behoeven evaluatie en bijsturing. Dat zal ook gebeuren, en wel zoals de minister heeft aangekondigd. Daartoe zijn werkgroepen samengesteld. Het heeft dus geen zin om daarover een bijkomende motie goed te keuren.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 2 februari 2005 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.46 uur.*
